

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
★	Rådets förordning (EG) nr 1107/2002 av den 25 juni 2002 om ändring av förordning (EG) nr 92/2002 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på import av karbamid med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 1108/2002 av den 26 juni 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	3
	Kommissionens förordning (EG) nr 1109/2002 av den 26 juni 2002 om fastställande av exportbidrag för nötter	5
	Kommissionens förordning (EG) nr 1110/2002 av den 26 juni 2002 om fastställande av exportbidrag för frukt och grönsaker	8
	Kommissionens förordning (EG) nr 1111/2002 av den 26 juni 2002 om fastställande av exportbidrag för bearbetade produkter av frukt och grönsaker, förutom de som beviljats på grundval av tillsatt socker	11
★	Kommissionens förordning (EG) nr 1112/2002 av den 20 juni 2002 om genomförandebestämmelser för den fjärde etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG ⁽¹⁾	14
★	Kommissionens förordning (EG) nr 1113/2002 av den 26 juni 2002 om ändring av förordning (EG) nr 1788/2001 om tillämpningsföreskrifter för kontrollintyg för import från tredje land enligt artikel 11 i rådets förordning (EEG) nr 2092/91	31
	Kommissionens förordning (EG) nr 1114/2002 av den 26 juni 2002 om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i juni 2002 skall beviljas inom ramen för tullkvoterna för import av vissa grisköttsprodukter under perioden 1 juli–30 september 2002	32

Kommissionens förordning (EG) nr 1115/2002 av den 26 juni 2002 om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i juni 2002 skall beviljas för vissa produkter inom grisköttssektorn inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för griskött och vissa andra jordbruksprodukter	34
Kommissionens förordning (EG) nr 1116/2002 av den 26 juni 2002 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i juni 2002 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien och Rumänien kan godkännas	36
Kommissionens förordning (EG) nr 1117/2002 av den 26 juni 2002 om fastställande av den disponibla kvantiteten för det fjärde kvartalet 2002 för vissa grisköttsprodukter inom ramen för den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Lettland, Litauen och Estland	38
Kommissionens förordning (EG) nr 1118/2002 av den 26 juni 2002 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i juni 2002 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalet mellan gemenskapen och Slovenien kan godkännas	40
Kommissionens förordning (EG) nr 1119/2002 av den 26 juni 2002 om fastställande av produktionsbidraget för olivolja som används vid tillverkningen av vissa konserverade livsmedel	42
* Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet	43

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2002/498/EG:

- * Kommissionens beslut av den 5 juni 2002 om att godta ett åtagande som gjorts i samband med antidumpningsförfarandet rörande import av karbamid med ursprung i bland annat Litauen**

2002/499/EG:

- * Kommissionens beslut av den 26 juni 2002 om beviljande av undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 2000/29/EG när det gäller naturligt eller artificiellt dvärgväxta plantor av *Chamaecyparis* Spach, *Juniperus* L. och *Pinus* L. med ursprung i Republiken Korea [delgivet med nr K(2002) 2251]**

Rättelser

- * Rättelse till rådets direktiv 2001/89/EG av den 23 oktober 2001 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest (EGT L 316 av den 1.12.2001)**

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1107/2002

av den 25 juni 2002

om ändring av förordning (EG) nr 92/2002 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på import av karbamid med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/1996 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 8 och 9 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med Rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Rådet införde, genom förordning (EG) nr 92/2002 ⁽²⁾, slutgiltiga antidumpningstullar på import av karbamid med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland och undantog en bulgarisk exporterande producent från den ifrågavarande tullen, eftersom ett åtagande från det berörda företaget hade godtagits av kommissionen.
- (2) I samband med antidumpningsförfarandet rörande importen av karbamid med ursprung i bland annat Litauen gjorde Joint Stock Company Achema ett godtag-

bart åtagande, före offentliggörandet av de slutgiltiga undersökningsresultaten men i ett skede när det var administrativt omöjligt att införa ett godtagande av åtagandet i den slutgiltiga förordningen.

- (3) Kommissionen godtog, genom beslut 2002/498/EG ⁽³⁾, det av Joint Stock Company Achema gjorda åtagandet. Skälen till godtagandet av åtagandet anges i detta beslut. Rådet erkänner att de ändringar som införts i det föreslagna åtagandet undanröjer dumpningens skadliga verkningar och att de kraftigt begränsar risken för kringgående i form av kompensation, där företaget till en och samma kund i gemenskapen säljer produkter som inte omfattas av åtagandet.
- (4) Eftersom det gjorda åtagandet har godtagits är det nödvändigt att ändra förordning (EG) nr 92/2002 i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 92/2002 ändras enligt följande:

1. I artikel 1.2 skall raden angående Litauen ersättas med följande:

Ursprungsland	Tillverkare	Slutgiltig antidumpningstull (euro per ton)	TARIC-tilläggsnummer
"Litauen	Samtliga företag	10,05	A999".

2. I artikel 2.1 skall tabellen ersättas med följande:

"Land	Företag	TARIC-tilläggsnummer
Bulgarien	Chimco AD, Shose az Mezdra, 3037 Vratza	A272
Litauen	Joint Stock Company Achema, Taurostos 26, 5005 Jonava	A375".

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 17, 19.1.2002, s. 1.

⁽³⁾ Se sidan 51 i detta nummer av EGT.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 25 juni 2002.

På rådets vägnar
J. MATAS I PALOU
Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1108/2002**av den 26 juni 2002****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 juni 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 juni 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 juni 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	62,4
	070	98,8
	999	80,6
0707 00 05	052	87,6
	999	87,6
0709 90 70	052	75,0
	999	75,0
0805 50 10	388	66,8
	528	56,0
	999	61,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	82,3
	400	104,1
	404	93,9
	508	79,6
	512	85,5
	524	58,8
	528	71,0
	720	157,0
	804	102,1
	999	92,7
	0809 10 00	052
999		236,3
0809 20 95	052	429,4
	064	270,8
	066	210,0
	068	230,5
	400	367,0
	999	301,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1109/2002

av den 26 juni 2002

om fastställande av exportbidrag för nötter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 911/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 35.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1961/2001 ⁽³⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för exportbidrag för frukt och grönsaker.
- (2) I enlighet med artikel 35.1 i rådets förordning (EG) nr 2200/96, är det möjligt att med exportbidrag täcka skillnaden mellan priserna inom internationell handel på de produkter som anges i den artikeln och priserna på dessa produkter inom gemenskapen i den utsträckning som är nödvändig för att möjliggöra ekonomiskt väsentlig export.
- (3) I enlighet med artikel 35.4 i förordning (EG) nr 2200/96 skall bidragen fastställas i förhållande till hur utvecklingen väntas bli för priserna på frukt och grönsaker på den gemensamma marknaden och för de disponibla medlen, å ena sidan, och för de priser som tillämpas inom internationell handel, å andra sidan. Hänsyn bör också tas till de kostnader som anges i artikel 35.4 b i samma förordning liksom till den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.
- (4) I enlighet med artikel 35.1 i förordning (EG) nr 2200/96 skall bidragen fastställas med hänsyn till de begränsningar som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 300 i fördraget.
- (5) I enlighet med artikel 35.5 i förordning (EG) nr 2200/96 fastställs priserna på den gemensamma marknaden med hänsyn till vilka priser som är mest förmånliga ur export-hänseende. Priserna inom internationell handel skall fastställas med hänsyn till de prisnoteringar och priser som avses i andra stycket i artikel 35.5 i samma förordning.
- (6) Situationen inom den internationella handeln eller särskilda krav från vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidraget för en viss produkt beroende på dess destination.
- (7) Tomater, citroner, apelsiner, äpplen samt persikor av de gemensamma kvalitetsklasserna Extra I och II får för

närvarande exporteras i ekonomiskt väsentliga kvantiteter.

- (8) I jämförelse med andra frukter och grönsaker lämpar sig nötter relativt väl för lagring. Följaktligen är det lämpligt att fastställa exportbidragen för en längre period så att ordningen kan förvaltas på ett mera rationellt sätt.
- (9) Tillämpningen av dessa föreskrifter på den nuvarande marknadssituationen och dess framtida utveckling, särskilt på prisnoteringar och priser på frukt och grönsaker inom gemenskapen och inom internationell handel innebär att exportbidragen fastställs i enlighet med bilagan till denna förordning.
- (10) Enligt bestämmelserna i artikel 35.2 i förordning (EG) nr 2200/96 bör de tillgängliga resurserna användas på det mest effektiva sättet samtidigt som man undviker att diskriminera de berörda aktörerna. Ur detta perspektiv är det lämpligt att se till att de handelsflöden som härrör från bidragssystemet inte störs. Av dessa skäl och på grund av att exporten av frukt och grönsaker är säsongsbunden bör kvoter fastställas för varje produkt.
- (11) Genom kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1007/2002 ⁽⁵⁾ upprättas en exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter.
- (12) I förordning (EEG) nr 1291/2000 ⁽⁶⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2299/2001 ⁽⁷⁾, fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import-, export- och förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter.
- (13) På grund av den rådande situationen på marknaden och för att uppnå så effektiv användning som möjligt av tillgängliga resurser samt med hänsyn till gemenskapens exportstruktur är det lämpligt att välja den mest passande metoden för exportbidragen för vissa produkter och vissa destinationer och att därför inte samtidigt för exportperioden i fråga fastställa de bidrag enligt system A1, A2 och A3 som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1961/2001 om tillämpningsföreskrifter för exportbidrag för frukt och grönsaker.
- (14) De kvantiteter som fastställts för de olika produkterna bör fördelas efter de olika systemen för beviljande av bidrag med hänsyn särskilt till deras grad av hållbarhet.
- (15) De åtgärder som förekrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färska frukter och grönsaker.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 129, 11.5.2001, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 153, 13.6.2002, s. 8.

⁽⁶⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 308, 27.11.2001, s. 19.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Exportbidragen för nötter fastställs i bilagan till denna förordning..
2. De licenser som utfärdats med avseende på livsmedelsbitånd och som omfattas av artikel 16 i förordning (EEG) nr 1291/2000 skall inte hänföras till de bidragsberättigande kvantiteter som avses i bilagan.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 5.6 i förordning (EG) nr 1961/2001 skall giltighetstiden för A1-licenser vara tre månader.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 juni 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 juni 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 juni 2002 om fastställande av exportbidrag för nötter

Produktkod	Destination	System Ansökningsperiod för licenserna	
		A1 27.6.2002–7.1.2003	
		Bidragsbelopp (EUR/t nettovikt)	Föreskrivna kvantiteter (t)
0802 12 90 9000	F00	45	1 426
0802 21 00 9000	F00	53	569
0802 22 00 9000	F00	103	3 929
0802 31 00 9000	F00	66	588

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1), i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

F00: Alla andra destinationer än Estland.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1110/2002

av den 26 juni 2002

om fastställande av exportbidrag för frukt och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 545/2002⁽²⁾, särskilt artikel 35.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1961/2001⁽³⁾ fastställs tillämpningsföreskrifter för exportbidrag för frukt och grönsaker.
- (2) I enlighet med artikel 35.1 i rådets förordning (EG) nr 2200/96, är det möjligt att med exportbidrag täcka skillnaden mellan priserna inom internationell handel på de produkter som anges i den artikeln och priserna på dessa produkter inom gemenskapen i den utsträckning som är nödvändig för att möjliggöra ekonomiskt väsentlig export.
- (3) I enlighet med artikel 35.4 i förordning (EG) nr 2200/96 skall bidragen fastställas i förhållande till hur utvecklingen väntas bli för priserna på frukt och grönsaker på den gemensamma marknaden och för de disponibla medlen, å ena sidan, och för de priser som tillämpas inom internationell handel, å andra sidan. Hänsyn bör också tas till de kostnader som anges i artikel 35.4 b i samma förordning liksom till den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.
- (4) I enlighet med artikel 35.1 i förordning (EG) nr 2200/96 skall bidragen fastställas med hänsyn till de begränsningar som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 300 i fördraget.
- (5) I enlighet med artikel 35.5 i förordning (EG) nr 2200/96 fastställs priserna på den gemensamma marknaden med hänsyn till vilka priser som är mest förmånliga ur exporthänseende. Priserna inom internationell handel skall fastställas med hänsyn till de prisnoteringar och priser som avses i andra stycket i artikel 35.5 i samma förordning.
- (6) Situationen inom den internationella handeln eller särskilda krav från vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidraget för en viss produkt beroende på dess destination.
- (7) Tomater, citroner, apelsiner, bordsdruvor, äpplen och persikor av de gemensamma handelsklasserna Extra, I och II får för närvarande exporteras i ekonomiskt väsentliga kvantiteter.
- (8) Tillämpningen av dessa föreskrifter på den nuvarande marknadssituationen och dess framtida utveckling, särskilt på prisnoteringar och priser på frukt och grönsaker inom gemenskapen och inom internationell handel innebär att exportbidragen fastställs i enlighet med bilagan till denna förordning.
- (9) Enligt bestämmelserna i artikel 35.2 i förordning (EG) nr 2200/96 bör de tillgängliga resurserna användas på det mest effektiva sättet samtidigt som man undviker att diskriminera de berörda aktörerna. Ur detta perspektiv är det lämpligt att se till att de handelsflöden som härrör från bidragssystemet inte störs. Av dessa skäl och på grund av att exporten av frukt och grönsaker är säsongsbunden bör kvoter fastställas för varje produkt.
- (10) Genom kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1007/2002⁽⁵⁾ upprättas en exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter.
- (11) I kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000⁽⁶⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2299/2001⁽⁷⁾, fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import-, export- och förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter.
- (12) På grund av den rådande situationen på marknaden och för att uppnå så effektiv användning som möjligt av tillgängliga resurser samt med hänsyn till gemenskapens exportstruktur är det lämpligt att välja den mest passande metoden för exportbidragen för vissa produkter och vissa destinationer och att därför inte samtidigt för exportperioden i fråga fastställa de bidrag enligt system A1, A2 och A3 som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1961/2001 om tillämpningsföreskrifter för exportbidrag för frukt och grönsaker.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 84, 28.3.2002, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 153, 13.6.2002, s. 8.

⁽⁶⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 308, 27.11.2001, s. 19.

- (13) De kvantiteter som fastställts för de olika produkterna bör fördelas efter de olika systemen för beviljande av bidrag med hänsyn särskilt till deras grad av hållbarhet.
- (14) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och grönsaker.

2. De licenser som utfärdats med avseende på livsmedelsbistånd och som omfattas av artikel 16 i förordning (EEG) nr 1291/2000 skall inte hänföras till de bidragsberättigande kvantiteter som avses i bilagan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I bilagan till denna förordning fastställs exportbidragen för frukt och grönsaker.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 juni 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 juni 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 juni 2002 om fastställande av exportbidrag för frukt och grönsaker

Produktkod	Destination	System			
		A1 Ansökningsperiod för licenserna 27.6–9.9.2002		B Ansökningsperiod för licenserna 1.7–16.9.2002	
		Bidragsbelopp (EUR/t nettovikt)	Föreskrivna kvantiteter (in t)	Vägledande bidragsbelopp (EUR/t nettovikt)	Föreskrivna kvantiteter (t)
0702 00 00 9100	F08	14		14	3 478
0805 10 10 9100 0805 10 30 9100 0805 10 50 9100	F00	26		26	1 229
0805 50 10 9100	F00	15		15	0
0806 10 10 9100	F00	23		23	13 255
0808 10 20 9100 0808 10 50 9100 0808 10 90 9100	F04, F09	15		15	5 159
0809 30 10 9100 0809 30 90 9100	F03	27		27	19 415

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001 s. 6).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

F00 Alla andra destinationer än Estland.

F03 Alla andra destinationer än Schweiz och Estland.

F04 Hongkong, Singapore, Malaysia, Sri Lanka, Indonesien, Thailand, Taiwan, Papua Nya Guinea, Laos, Kambodja, Vietnam, Japan, Uruguay, Paraguay, Argentina, Mexiko och Costa Rica.

F08 Alla destinationer utom Slovakien, Lettland, Litauen, Bulgarien och Estland.

F09 Norge, Island, Grönland, Färöarna, Polen, Ungern, Rumänien, Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Slovenien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Jugoslavien (Serbien-Montenegro), Malta, Armenien, Azerbajdzjan, Vitryssland, Georgien, Kazakstan, Kirgizistan, Moldova, Ryssland, Tadzjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Ukraina, destinationer som avses i artiklarna 36 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999, länderna och territorierna i Afrika med undantag av Sydafrika, länderna på arabiska halvön (Saudiarabien, Bahrain, Qatar, Oman, Förenade Arabemiraten [Abu Dhabi, Dubai, Sharja, Ajman, Umm al-Qaywayn, Ras a-Khayma, Fujayra], Kuwait, Yemen), Syrien, Iran, Jordanien, Bolivia, Brasilien, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador, Colombia.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1111/2002

av den 26 juni 2002

om fastställande av exportbidrag för bearbetade produkter av frukt och grönsaker, förutom de som beviljats på grundval av tillsatt socker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2699/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 16.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1429/95 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1962/2001 ⁽⁴⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för exportbidrag för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.
- (2) I den utsträckning som krävs för att möjliggöra export av ekonomiskt betydande kvantiteter av de produkter som avses i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 2201/96 kan, i kraft av artikel 16.1 i den förordningen, på grundval av priserna på dessa produkter i den internationella handeln, skillnaden mellan dessa priser och priserna inom gemenskapen täckas av ett exportbidrag. I artikel 18.4 i förordning (EG) nr 2201/96 föreskrivs att i det fall då bidraget för de sockerslag som tillhör de produkter som förtecknas i artikel 1.1 inte är tillräckligt för att möjliggöra export av produkterna, är det bidrag som fastställs enligt artikel 17 tillämpligt för dessa produkter.
- (3) I kraft av artikel 17.2 i förordning (EG) nr 2201/96 bör bidragen fastställas med hänsyn till situationen eller utvecklingsperspektiven i fråga om, å ena sidan priset på bearbetade produkter av frukt och grönsaker på gemenskapens marknad och disponibla kvantiteter, och å andra sidan de priser som tillämpas i den internationella handeln. Likaså bör de utgifter beaktas som avses i 17.2 b samt med den ekonomiska aspekten av denna export.
- (4) I kraft av artikel 16.1 i förordning (EG) nr 2201/96 bör bidragen fastställas med hänsyn till de begränsningar som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 300 i fördraget.

- (5) I kraft av artikel 17.3 i förordning (EG) nr 2201/96 fastställs priserna på gemenskapens marknad med hänsyn till de priser som visar sig mest gynnsamma för exporten. Den internationella handelspriser bör fastställas under hänsynstagande till de kurser och priser som avses i artikel 14.3 andra stycket.
- (6) Situationen inom internationell handel eller vissa marknadens särskilda krav kan nödvändiggöra en differentiering av bidraget för en bestämd produkt, beroende på denna produkts destination.
- (7) Tillfälligt konserverade körsbär, skalade tomater, körsbär i sockerlag, bearbetade hasselnötter och viss apelsinjuice kan för närvarande bli föremål för ekonomiskt betydande export.
- (8) Tillämpningen av de nämnda bestämmelserna på den aktuella marknadssituationen eller på dess utvecklingsperspektiv, och särskilt på kurser och priser för bearbetade produkter av frukt och grönsaker inom gemenskapen och i den internationella handeln leder till ett fastställande av bidrag i enlighet med bilagan till den här förordningen.
- (9) I enlighet med bestämmelserna i artikel 16.2 i förordning (EG) nr 2201/96 bör den mest effektiva användningen av tillgängliga resurser tillåtas samtidigt som diskriminering av berörda aktörer undviks. I detta perspektiv är det viktigt att se till att de handelsströmmar som tidigare kommit igång med hjälp av bidragssystemet inte utsätts för störningar.
- (10) Genom kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1007/2002 ⁽⁶⁾ upprättas en exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter.
- (11) I kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 ⁽⁷⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2299/2001 ⁽⁸⁾, fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import-, export- och förutfastställselicenser för jordbruksprodukter.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 311, 12.12.2000, s. 9.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 28.

⁽⁴⁾ EGT L 268, 9.10.2001, s. 19.

⁽⁵⁾ EGT L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 153, 13.6.2002, s. 8.

⁽⁷⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 308, 27.11.2001, s. 19.

(12) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

2. De licenser som utfärdas för livsmedelshjälp som avses i artikel 16 i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 räknas inte in bland de bidragsberättigande kvantiteter som avses i första stycket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Satserna för exportbidrag av frukt och grönsaker som kan komma ifråga för bidrag för exportlicenser fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 27 juni 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 juni 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 26 juni 2002 om fastställande av exportbidrag för bearbetade produkter av frukt och grönsaker, förutom de som beviljats på grundval av tillsatt socker

Produktkod	Destinationskod	Period för tilldelning av licensen fr.o.m. juli t.o.m. oktober 2002	
		Period för utlämnande av ansökan 27 juni till 24 oktober 2002	
		Bidragsbelopp (euro/ton nettovikt)	Fastställda kvantiteter (i ton)
0812 10 00 9100	F06	50	2 853
2002 10 10 9100	F10	45	42 477
2006 00 31 9000 2006 00 99 9100	F06	153	287
2008 19 19 9100 2008 19 99 9100	F00	59	344
2009 11 99 9110 2009 12 00 9111 2009 19 98 9112	F00	5	300
2009 11 99 9150 2009 19 98 9150	F00	29	301

Anm: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1), i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EG L 273, 16.10.2001, s. 6).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

F00 Alle andra destinationer än Estland.

F06 Alla andra destinationer än länderna i Nordamerika och Estland.

F10 Alla andra destinationer än Amerikas förenta stater, Slovakien, Lettland, Bulgarien, Litauen och Estland.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1112/2002

av den 20 juni 2002

om genomförandebestämmelser för den fjärde etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2002/48/EG⁽²⁾, särskilt artikel 8.2 andra stycket i detta, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen skall påbörja ett arbetsprogram som syftar till att successivt undersöka de verksamma ämnen som fanns på marknaden två år efter dagen för tillkännagivandet av direktiv 91/414/EEG. Den första etappen i detta program inrättades genom kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92 av den 11 december 1992 om närmare bestämmelser för genomförandet av den första etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2266/2000⁽⁴⁾. Denna första etapp pågår för närvarande. Andra och tredje etappen i arbetet fastställdes genom kommissionens förordning (EG) nr 451/2000 av den 28 februari 2000 om genomförandebestämmelser för den andra och tredje etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG⁽⁵⁾, och pågår också för närvarande.
- (2) En fjärde etapp bör inledas för samtliga befintliga verksamma ämnen som inte omfattas av den första, andra och tredje etappen i programmet. När det gäller vissa kategorier av verksamma ämnen är det önskvärt att ange vilka enskilda verksamma ämnen eller under vilka betingelser för användningen de bör inkluderas i programmet fjärde etapp.
- (3) Det bör finnas ett förfarande som de berörda producenterna kan använda sig av för att meddela kommissionen att de vill föra in ett verksamt ämne i bilaga I till direktiv 91/414/EEG och genom vilket de i samband med det förbinder sig att lämna all information som krävs för en grundlig utvärdering av och ett senare beslut om det verksamma ämnet i fråga, i enlighet med de villkor för införande som anges i artikel 5 i direktiv 91/414/EEG. Sådana uppgifter skulle göra det möjligt att ytterligare

prioritera arbetsprogrammet och fatta beslut i frågan om dessa ämnen skall finnas kvar på marknaden efter den 25 juli 2003 i avvaktan på resultatet av utvärderingen av om användningen förväntas uppfylla kraven i artikel 5 i direktiv 91/414/EEG.

- (4) Det är nödvändigt att fastställa anmälarnas förpliktelser när det gäller vilken form och vilka tidsfrister som skall gälla för den information som de lämnar in, och vilka myndigheter som informationen skall skickas till. Det är lämpligt att införa olika nivåer på anmälningarna för olika kategorier verksamma ämnen. För en del kategorier verksamma ämnen utvecklas uppgiftskrav och utvärderingskriterier. Därför bör ett krav vara att de berörda producenterna lämnar noggranna uppgifter om hur kompletta deras akter är och om ändpunkter och att de åtar sig att lämna uttömmande uppgifter inom en bestämd tidsfrist. När det gäller återstående verksamma ämnen bör de berörda producenterna lämna grundläggande uppgifter för att på lämpligaste sätt identifiera det verksamma ämnet och dess användning och förbinda sig att lämna uppgifter inom en bestämd tidsfrist.
- (5) När ett verksamt ämne har förts in i bilaga I till direktiv 91/414/EEG bör det inte krävas en anmälan för att få släppa ut motsvarande växtskyddsmedel på marknaden i enlighet med bestämmelserna i artikel 13 i direktivet.
- (6) De förfaranden som fastställs i den här förordningen skall inte påverka förfaranden och åtgärder inom ramen för annan gemenskapslagstiftning, i synnerhet rådets direktiv 79/117/EEG av den 21 december 1978 om förbud mot att växtskyddsprodukter som innehåller vissa verksamma ämnen släpps ut på marknaden och används⁽⁶⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 91/188/EEG⁽⁷⁾, om kommissionen får belägg för att kraven i detta direktiv kommer att uppfyllas.
- (7) Med beaktande av resultatet av den rapport om arbetsprogrammet som skall lämnas till Europaparlamentet och rådet enligt artikel 8.2 tredje stycket i direktiv 91/414/EEG skall kommissionen anta närmare bestämmelser som gör det möjligt att så snart som möjligt slutföra utvärderingen och beslutsfattandet om verksamma ämnen som uppfyller den här förordningens krav på anmälan.

⁽¹⁾ EGT L 230, 9.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 148, 6.6.2002, s. 19.

⁽³⁾ EGT L 366, 15.12.1992, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 259, 13.10.2000, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 55, 29.2.2000, s. 25.

⁽⁶⁾ EGT L 33, 8.2.1979, s. 36.

⁽⁷⁾ EGT L 92, 13.4.1991, s. 42.

- (8) I artikel 8.2 fjärde stycket i direktiv 91/414/EEG föreskrivs att kommissionen skall besluta att inte föra in ett verksamt ämne i bilaga I om kraven i artikel 5 i direktivet inte är uppfyllda eller om den information och de uppgifter som krävs inte har överlämnats inom den föreskrivna tidsperioden, samt att medlemsstaterna skall dra tillbaka godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller sådana verksamma ämnen. I ljuset av en detaljerad motivering som lämnas av medlemsstaterna kan det emellertid i vissa fall vara lämpligt att skjuta upp sådana tillbakadraganden när det gäller vissa viktiga användningsområden där det inte finns några alternativa sätt att effektivt skydda växter eller växtprodukter, så att det blir möjligt att utveckla alternativ som kan ersätta de växtskyddsmedel som har dragits in. Det måste i varje enskilt fall kunna visas att en sådan översyn av bestämmelserna är nödvändig.
- (9) Om kraven i den här förordningen i fråga om anmälan inte är uppfyllda för ett visst verksamt ämne, kan de berörda parterna likväl vid en senare tidpunkt försöka få ämnet infört i bilaga I till direktiv 91/414/EEG genom att vidta de åtgärder som anges i artikel 6.2 i direktivet.
- (10) Det är lämpligt att producenterna står för kostnaderna för den utvärdering som behövs för att visa att det är säkert att saluföra deras produkter, och därför skall en avgift betalas till den myndighet som utsetts av kommissionen för att granska anmälningarna för de verksamma ämnena.
- (11) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Räckvidd

- I denna förordning fastställs tillämpningsbestämmelser för inledningen av den fjärde etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, nedan kallat direktivet.
- Den inledande tillämpningen av den fjärde etappen gäller anmälan av de verksamma ämnen som avses i bilaga I och II till den här förordningen för att dessa eventuellt skall kunna föras in i en prioriteringsförteckning över verksamma ämnen och så att de senare eventuellt kan föras in i bilaga I till direktivet. Artikel 6.2, artikel 6.3 samt artikel 6.4 andra stycket i direktivet skall inte tillämpas på de ämnen som förtecknas eller anges i bilagorna I och II så länge som de förfaranden som fastställs i den här förordningen beträffande ämnena i fråga ännu inte har slutförts.

- Den här förordningen skall tillämpas utan att det påverkar
 - medlemsstaternas granskningar, vilket särskilt gäller den granskning som görs då godkännanden förnyas enligt artikel 4.4 i direktivet,
 - kommissionens granskningar i enlighet med artikel 5.5 i direktivet,
 - utvärderingar i enlighet med direktiv 79/117/EEG.

Artikel 2

Definitioner

I den här förordningen används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

- producent*:
 - när det gäller verksamma ämnen som tillverkas inom gemenskapen: tillverkaren eller en person som är etablerad i gemenskapen och som av tillverkaren utsetts att vara dennes exklusiva företrädare när det gäller efterlevnaden av bestämmelserna i den här förordningen.
 - när det gäller verksamma ämnen som tillverkas utanför gemenskapen: en person som är etablerad i gemenskapen och som av tillverkaren utsetts att vara dennes exklusiva företrädare i gemenskapen när det gäller efterlevnaden av bestämmelserna i den här förordningen.
 - när det gäller verksamma ämnen för vilka en gemensam anmälan eller en gemensam akt med dokumentation har lämnats in: en producentsammanslutning som är etablerad i gemenskapen och som utsetts av de producenter som avses i första eller andra strecksatsen att svara för efterlevnaden av bestämmelserna i den här förordningen.
- tillverkare*: den person som själv tillverkar det verksamma ämnet eller som genom ett avtal låter någon annan tillverka det verksamma ämnet.
- kommittén*: Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa som inrättas genom artikel 19 i direktivet.

Artikel 3

Medlemsstatens behöriga myndighet

- Medlemsstaterna skall delegera ansvaret för fullgörandet av de egna skyldigheterna enligt det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i direktivet till en eller flera nationella myndigheter.
- Den nationella myndighet i var och en av medlemsstaterna som avses i bilaga VI skall svara för samordning och alla nödvändiga kontakter med producenter, övriga medlemsstater och kommissionen, i enlighet med vad som föreskrivs i den här förordningen. Medlemsstaterna skall informera kommissionen och den behöriga samordnande nationella myndigheten i övriga medlemsstater om alla ändringar av de uppgifter som meddelats beträffande den behöriga samordnande nationella myndigheten.

KAPITEL 2

DEN FJÄRDE ETAPPEN I ARBETSPROGRAMMET

Artikel 4

Grundläggande anmälningar

1. Producenter som vill att ett verksamt ämne enligt bilaga I till den här förordningen skall införas i förteckningen i bilaga I till direktivet skall anmäla detta till det organ som anges i bilaga V. Kommissionen kommer regelbundet att följa upp de arbetsuppgifter som nämns i bilaga V och som åligger det organ som anges i den bilagan. I enlighet med förfarandet i artikel 19 i direktivet får kommissionen fatta beslut om att utse ett annat organ om det skulle visa sig att uppgifterna inte utförs på ett korrekt sätt.
2. En separat anmälan måste lämnas in för varje verksamt ämne inom tre månader efter det att den här förordningen träder i kraft, i enlighet med den förlaga som återges i bilaga III del 1 till den här förordningen, inklusive en skriftlig försäkran om att fullständig dokumentation skall läggas fram.
3. En producent som inte har anmält ett sådant verksamt ämne som avses i punkt 1 inom den tidsfrist som avses i punkt 2, eller vars anmälan har avslagits enligt artikel 6, kan likväl delta i programmet genom att lämna in en gemensam akt med dokumentation om det verksamma ämnet i samarbete med en eller flera anmälare vars anmälan godkänts enligt artikel 6 (inklusive en medlemsstat som har lämnat en anmälan enligt artikel 6.2).

Artikel 5

Fullständig anmälan

1. En producent som vill föra in ett sådant verksamt ämne som avses i bilaga II till den här förordningen i bilaga I till direktivet skall anmäla detta till det organ som utses i bilaga V.
2. En separat anmälan skall göras för varje verksamt ämne enligt följande:
 - a) Inom tre månader efter det att den här förordningen har trätt i kraft skall en första anmälan göras, i enlighet med avsnitt 1 i den modell för anmälningar som återfinns i del 1 i bilaga III till den här förordningen, och
 - b) inom sex månader från det att den här förordningen har trätt i kraft skall en andra anmälan göras, i enlighet med den mall för anmälningar som återfinns i del 2 i bilaga III till den här förordningen, inklusive en skriftlig försäkran om att fullständig dokumentation skall läggas fram.
3. En producent som inte har anmält ett sådant verksamt ämne som avses i punkt 1 inom den tidsfrist som avses i punkt 2 eller vars anmälan avslagits enligt artikel 6, kan likväl delta i programmet genom att lämna in en gemensam akt med dokumentation om det verksamma ämnet i samarbete med en eller

flera anmälare vars anmälan godkänts enligt artikel 6 (inklusive en medlemsstat som har lämnat en anmälan enligt artikel 6.2).

Artikel 6

Granskning av grundläggande och fullständiga anmälningar

1. Kommissionen skall inom två månader efter det att den tidsfrist löpt ut som avses i artikel 4.2 och artikel 5.2 a informera kommittén om de anmälningar som lämnats in i tid.
2. När det gäller verksamma ämnen för vilka ingen producent har lämnat in en anmälan kan en medlemsstat förklara sig intresserad av att det verksamma ämnet tas med i bilaga I till direktivet genom att lämna in en anmälan till det organ som utses i bilaga V enligt artikel 4 eller 5. Sådana anmälningar skall göras så snart som möjligt, och inte senare än tre månader efter det att kommissionen har meddelat medlemsstaten att ingen anmälan har lämnats in för det ämnet. En medlemsstat som lämnar in en anmälan skall därefter behandlas som producent vid utvärderingen av det berörda verksamma ämnet.
3. Kommissionen skall senast sex månader efter utgången av de tidsfrister som avses i artikel 4.2 och artikel 5.2 informera kommittén om de anmälningar som inkommit kan godtas beaktande av de kriterier som avses i bilaga IV, del 1 och 2.
4. Närmare bestämmelser om inlämnandet av dokumentation, vilken eller vilka tidsfrister som gäller för inlämnandet samt avgiftssystemet för de verksamma ämnen för vilka en godtagbar anmälan har mottagits kommer att fastställas av kommissionen i en förordning som skall antas i enlighet med artikel 8.2 andra stycket i direktivet.
5. Kommissionen skall besluta, enligt bestämmelserna i artikel 8.2 fjärde stycket i direktivet, att inte föra in sådana verksamma ämnen i bilaga I till direktivet som avses i bilaga I eller II till den här förordningen och för vilka ingen godtagbar anmälan och inga fullständiga uppgifter har lämnats inom den fastställda tidsfristen. I beslutet skall skälen för detta anges. Medlemsstaterna skall dra tillbaka godkännandet av växtskyddsprodukter som innehåller dessa verksamma ämnen inom den tidsfrist som föreskrivs i beslutet.

KAPITEL 3

AVGIFTER

Artikel 7

Avgifter för anmälan för den fjärde etappen i arbetsprogrammet

1. En producent som lämnar in en anmälan enligt bestämmelserna i artikel 4 skall samtidigt med anmälan betala en avgift på 750 euro för varje verksamt ämne till det organ som anges i bilaga V. Avgiften skall användas uteslutande för att finansiera de faktiska kostnader som uppstår för de arbetsuppgifter som avses i bilaga V.

2. En producent som lämnar in en anmälan enligt bestämmelserna i artikel 5.2 a skall samtidigt med anmälan betala en avgift på 5 000 euro för varje verksamt ämne till det organ som anges i bilaga V. Avgiften skall användas uteslutande för att finansiera de faktiska kostnader som uppstår för de arbetsuppgifter som avses i bilaga V.

KAPITEL 4

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 8

Tillfälliga åtgärder

I ett beslut om utfasning av ett verksamt ämne för vilket ingen godtagbar anmälan har lämnats in enligt artikel 8.2 fjärde stycket i direktiv 91/414/EG kan kommissionen sedan en medlemsstat lämnat ytterligare tekniska bevis som visar att det finns ett stort behov av att fortsätta att använda det ämnet och att effektiva alternativ saknas, föreskriva en utfasning som sträcker sig över tillräckligt lång tid för att göra det möjligt att utveckla lämpliga alternativ.

Artikel 9

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juni 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Verksamma ämnen som omfattas av grundläggande anmälan för den fjärde etappen i det arbetsprogram som föreskrivs i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG

Alla verksamma ämnen (inbegripet varianter av dessa såsom salter, estrar eller aminer) som fanns på marknaden före den 25 juli 1993 med undantag av de som omfattas av

- förordning (EEG) nr 3600/92,
- förordning (EG) nr 451/2000,
- bilaga II till den här förordningen.

Frånsett ovanstående undantag kan sådana ämnen som tidigare ansågs omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG ⁽¹⁾, men som efter förtydligande av direktivets tillämpningsområde nu anses omfattas av direktiv 91/414/EEG och inkluderades i 451/2000, anmälas enligt artikel 4. Detta gäller särskilt ämnen som har godkänts för användning vid desinficering, dvs. produkter som används indirekt (exempelvis desinficering eller insektbekämpning i tomma lagerlokaler eller andra anläggningar och växthus, behållare, lådor, säckar, tunnor etc.) när syftet med användningen är att förstöra organismer som är särskilt skadliga för växter eller växtprodukter och dessa anläggningar och behållare efter behandlingen kommer att användas för att odla eller förvara växter eller växtprodukter.

Alla ämnen som omfattas av följande kategorier skall anmälas även om de inte anges i tabellen nedan:

- Verksamma ämnen som får användas i livsmedel eller foder i enlighet med EU:s bestämmelser.
- Verksamma ämnen som består av växtextrakt.
- Verksamma ämnen som består av animaliska produkter eller som framställts ur sådana genom enkel bearbetning.
- Verksamma ämnen som används eller kommer att användas enbart som attraherande eller avskräckande medel (även feromoner). Verksamma ämnen som används eller kommer att användas enbart i fällor och/eller automater, enligt rådets förordning (EEG) nr 2092/91 ⁽²⁾ om ekologiskt jordbruk.

I synnerhet skall samtliga ämnen som ingår i eller hör till en kategori som finns med i följande förteckning anmälas enligt artikel 5.

(4E-7Z)-4,7-Tridekadien-1-yl-acetat	1,7-Dioxaspiro-5,5-undekan
(4Z-9Z)-7,9-Dodekadien-1-ol	1-Dekanol
(7Z-11Z)-7,11-Hexadien-1-yl-acetat	2-Fenylfenol (inklusive natriumsalt)
(E)-10-Dodekenylacetat	2-Propanol
(E)-11-Tetradekenylacetat	3,7-Dimetyl-2,6-oktadien-1-ol
(E)7-(Z)9-Dodekadienylacetat	3,7-Dimetyl-2,6-oktadienal
(E,E)-8,10-Dodekadien-1-ol	4-Klor-3-metylphenol
(E/Z)-8-Dodekenylacetat	5-Deken-1-ol
(Z)-11-Hexadekanol	5-Deken-1-yl-acetat
(Z)-11-Tetradeken-1-yl-acetat	6-Bensyladenin
(Z)-13-Oktadekanol	7,8-Epoxi-2-metyl-oktadekan
(Z)-3-Metyl-6-isopropenyl-3,4-dekadien-1-yl	7-Metyl-3-metylen-7-okten-1-yl-propionat
(Z)-3-Metyl-6-isopropenyl-9-dekadien-1-yl-acetat	Ättiksyra
(Z)-5-Dodeken-1-yl-acetat	Akridinbaser
(Z)-7-Tetradekanol	Alkyldimetylbensylammoniumklorid
(Z)-7-Tetradekenal	Alkyldimetyletylbensylammoniumklorid
(Z)-8-Dodekenol	Aluminiumammoniumsulfat
(Z)-8-Dodekenylacetat	Aluminiumsulfat
(Z)-9-Dodekenylacetat	Aminosyror
(Z)-9-Hexadekenal	Ammoniumkarbonat
(Z)-9-Tetradekenylacetat	Ammoniumhydroxid
(Z)-9-Trikosen	Ammoniumsulfat
(Z,E)-11-Tetradekadien-1-yl-acetat	Antrakinon
(Z,Z) Oktadienylacetat	Azadiraktin
	Bariumnitrat

⁽¹⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 198, 22.7.1991, s. 1.

Bifenyl	Lauryldimetylbensylammoniumklorid
Benolja	Lecitin
Borsyra	Kalciumfosfat
Kalciumkarbid	Kalciumsulfid
Kalciumkarbonat	Metylnonylketon
Kalciumklorid	Metyl-trans-6-nonenoat
Kalciumhydroxid	Naftalin
Kalciumoxid	1-Naftylacetamid
Koldioxid	1-Naftyttätkisyra
Klorhydrat av poly(iminoimidobiguanidin)	2-Naftyloxiacetamid
Klorofyllin	2-Naftyloxiättiksyra
Kolinklorid	Naftyttätkisyreetyler
cis-7, trans-11-Hexadekadienylacetat	Nikotin
cis-Zeatin	Kväve
Citronellol	Oktyldekyldimetylammoniumklorid
Cystein	Lökextrakt
Denatoniumbensoat	Oxikinolin
Didekyldimetylammoniumklorid	Papain
Dioktyldimetylammoniumklorid	Paraffinolja
Dodekylalkohol	p-Cresylacetat
EDTA och salter av detta	Peppar
Etanol	Petroleumoljor
Etoxikin	Ferodim
Farnesol	Fosforsyra
Fettsyror, inklusive estrar och salter, t.ex. (1):	Foxim
— Dekansyra	Växtolja, t.ex. (2):
— Etylhexanoat	— Kokosolja
— Etyloleat	— Daphneolja
— Kaliumsalt av fettsyror	— Eteriska oljor
— Pelargonsyra	— Eukalyptusolja
Fettalkoholer	— Majsolja
Folsyra	— Olivolja
Formaldehyd	— Jordnötsolja
Myrsyra	— Tallolja
Vitlöksextrakt	— Raps- och rybsfröolja
Gelatin	— Sojaolja
Gibberellinsyra	— Solrosolja
Gibberellin	Kaliumpermanganat
Glutaraldehyd	Kaliumsorbit
Fett (band, fruktträd)	Pronumon
Väteperoxid	Propionsyra
Hydrolyserat protein	Pyretriner
Indolyttätkisyra	Kvartssand
Indolyismörsyra	Kvassia
Järnsulfat	Kvartära ammoniumföreningar
Kiselgur (diatoméjord)	Kinolinderivat
Mjölksyra	Avskräckande medel (doftämnen) av animaliskt eller vegetabiliskt ursprung
Lauryldimetylbensylammoniumbromid	Hartser och polymerer
	Stenmjöl

(1) Varje fettsyra skall anmälas separat, men inte dess varianter.

(2) Varje växtolja skall anmälas separat.

Rotenon	Natrium- o-bensyl-p-klorfenoxid
Extrakt av marina alger	Natriumortofenylfenol
Alger	Natriumpropionat
Sebacinsyra	Natrium- p-t-amylfenoxid
Serricornin	Natriumtetraborat
Silikater (av natrium och kalium)	Sojabönsextrakt
Silverjodid	Sojabönsolja, epoxilerad
Natrium p-toluensulfonkloramid	Svavel och svaveldioxid
Natriumkarbonat	Svavelsyra
Natriumklorid	Tjäroljor
Natriumvätekarbonat	trans-6-Nonen-1-ol
Natriumhydroxid	trans-9-Dodekylacetat
Natriumhypoklorit	Trimedlur
Natriumlarylsulfat	Urea
Natriumdisulfit	Vaxer

BILAGA II

Verksamma ämnen (inklusive varianter därav som salter, estrar eller aminer) som omfattas av fullständig anmälan för den fjärde etappen i det arbetsprogram som föreskrivs i artikel 8.2 i direktivet.

Verksamma ämnen (inbegripet varianter av dessa) som fanns ute på marknaden före den 25 juli 1993 som

1. är mikroorganismer, inklusive virus, inklusive följande:

Aschersonia aleyrodis

Agrotis segetum granulosis virus

Bacillus sphaericus

Bacillus thuringiensis, inklusive (*):

— underart *aizawai*

— underart *israelensis*

— underart *kurstaki*

— underart *tenebrionis*

Beauveria bassiana

Beauveria brongniartii (syn. *B. tenella*)

Cydia pomonella granulosis virus

Mamestra brassica nuclear polyhedrosis virus

Metarhizium anisopliae

Neodiprion sertifer nuclear polyhedrosis virus

Phlebiopsis gigantea

Streptomyces griseoviridis

Tomatmosaikvirus

Trichoderma harzianum

Trichoderma polysporum

Trichoderma viride

Verticillium dahliae Kleb.

Verticillium lecanii

2. används för bekämpning av gnagare (produkter som används i växtodlingsområden (odlingar, växthus, skog) för att skydda växter eller växtprodukter som tillfälligt lagras utomhus i växtodlingsområdena, utan användning av lagerutrymmen), inklusive följande:

Brodifakum

Bromadiolon

Brometalin

Kalciferol

Kalciumfosfat

Kloralos

Klorfasinon

Kolekalciferol

Kumaklor

Kumafuryl

Kumatetralyl

Krimidin

p-Diklorbensen

Difenakum

Difetialon

Difacinon

Etanetiol

Flokumafen

(*) Varje underart måste anmälas separat.

Fluoracetamid

Isoval

Papain

Fosfin och fosfinbildande föreningar, exempelvis:

— Aluminiumfosfid

— Kalciumfosfid

— Magnesiumfosfid

— Zinkfosfid

Pyranokumarin

Scillirosid

Natriumcyanid

Natriumdimetylarsenat

Stryknin

Sulfakinoxalin

Talliumsulfat

Tiourea

Trikalцийfosfat

3. används på lagrade växter eller växtprodukter, inklusive följande:

Cyanider, exempelvis:

— Kalciumcyanid

— Vätecyanid

— Natriumcyanid

Fosfin och fosfinbildande föreningar, exempelvis:

— Aluminiumfosfid

— Magnesiumfosfid

BILAGA III

DEL 1

Anmälan av ett verksamt ämne enligt artikel 4 och 5.2 a*Modell*

Anmälan skall göras i pappersform och som en datafil (som skall tillhandahållas av det organ som utses i bilaga V).

Den skall innehålla följande uppgifter:

REFERENSNUMMER:

1. UPPGIFTER OM ANMÄLAREN

- 1.1 Tillverkaren av det verksamma ämnet enligt definitionen i artikel 2.b (namn och adress, inbegripet fabriken adress):
- 1.2 Namn och adress för producenten enligt definitionen i artikel 2.a, inbegripet namnet på den (fysiska) person som ansvarar för anmälan och övriga förpliktelser som följer av den här förordningen.
 - 1.2.1 a) Telefon
 - b) Fax
 - c) E-postadress
 - 1.2.2 a) Kontaktperson 1
 - b) Kontaktperson 2

2. INFORMATION FÖR ATT UNDERLÄTTA IDENTIFIERING

- 2.1 Trivialnamn (förslag eller ISO-namn). Ange i förekommande fall också vilka varianter av ämnet i form av t.ex. salter, estrar och aminer som produceras av tillverkaren. När det gäller mikroorganismer anges art och i tillämpliga fall underart.
- 2.2 Kemisk beteckning (IUPAC- och CAS-namn) (i tillämpliga fall).
- 2.3 CAS-, CIPAC- och EG-nummer (om sådana finns).
- 2.4 Empirisk formel, strukturformel och molekylvikt (i tillämpliga fall).
- 2.5 Alla ytterligare uppgifter som anses nödvändiga för att underlätta identifieringen, exempelvis framställnings- eller extraktionsmetoden eller ursprunget för det material ur vilket ämnet framställs.
- 2.6 Det verksamma ämnets renhet i g/kg eller g/l (i tillämpliga fall).
- 2.7 Klassificering och märkning av verksamma ämnen enligt rådets direktiv 67/548/EEG (EGT L 196, 16.8.1967, s. 1) (hälso- och miljöeffekter).

3. YTTERLIGARE UPPLYSNINGAR

- 3.1 En förteckning för varje medlemsstat över de grödor/områden där användning av sådana växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet för närvarande äger rum eller är tillåten.
- 3.2 Ytterligare uppgifter om det verksamma ämnet enligt bilaga II till direktivet, punkt 3.1–3.5.
- 3.3 Datum och referensnummer för den senaste undersökningen av det verksamma ämnet i en av Europeiska unionens medlemsstater.
- 3.4 Datum och referensnummer för den senaste undersökningen av det verksamma ämnet i ett OECD-land.

4. FÖRSÄKRAN

Anmälaren förbinder sig att till den ansvariga samordnande myndigheten i den rapporterande medlemsstaten sända in akterna med dokumentation inom den tidsfrist som fastställs i den förordning som skall antas i enlighet med artikel 6.4 i den här förordningen. I de fall flera anmälare för ett och samma verksamma ämne anges i den nyligen antagna förordningen skall anmälaren förbinda sig att vidta alla rimliga åtgärder för att lägga fram en gemensam akt med dokumentation tillsammans med övriga anmälare.

Anmälaren förbinder sig att erlagga den avgift som fastställs i artikel 7 då anmälan lämnas in till det organ som anges i bilaga V.

Anmälaren förklarar sig vara medveten om att han måste erlagga en avgift till medlemsstaten då den fullständiga dokumentationen lämnas in för de verksamma ämnen som omfattas av den förordning som avses i artikel 6.4.

Anmälaren intygar på heder och samvete att de uppgifter som lämnas är korrekta.

Anmälaren intygar att han, om så krävs, bifogar ett intyg som visar att tillverkaren utsett honom till sin exklusiva företrädare när det gäller att följa bestämmelserna i den här förordningen.

Underskrift (av den person som är behörig att företräda det företag som anges i 1.1).

DEL 2

Anmälan av ett verksamt ämne enligt artikel 5.2 b*Modell*

Anmälan skall göras både i pappersform och som en datafil (som skall tillhandahållas av det organ som utses i bilaga V).

Den skall innehålla följande uppgifter:

REFERENSNUMMER:

1. UPPGIFTER OM ANMÄLAREN

- 1.1 Tillverkaren av det verksamma ämnet enligt definitionen i artikel 2.b (namn och adress, inbegripet fabriken adress):
- 1.2 Namn och adress för producenten enligt definitionen i artikel 2.a, inbegripet namnet på den (fysiska) person som ansvarar för anmälan och övriga förpliktelser som följer av den här förordningen.
 - 1.2.1 a) Telefon
 - b) Fax
 - c) E-postadress
 - 1.2.2 a) Kontaktperson 1
 - b) Kontaktperson 2

2. INFORMATION FÖR ATT UNDERLÄTTA IDENTIFIERING

- 2.1 Trivialnamn (förslag eller ISO-namn). Ange i förekommande fall också vilka varianter av ämnet i form av t.ex. salter, estrar och aminer som produceras av tillverkaren. När det gäller mikroorganismer arten och i tillämpliga fall underarten.
- 2.2 Kemisk beteckning (IUPAC- och CAS-namn) (i tillämpliga fall).
- 2.3 CAS-, CIPAC- och EG-nummer (om sådana finns).
- 2.4 Empirisk formel, strukturformel och molekylvikt (i tillämpliga fall).
- 2.5 Det verksamma ämnets renhet i g/kg eller g/l (i tillämpliga fall).
- 2.6 Klassificering och märkning av verksamma ämnen enligt direktiv 67/548/EEG (hälso- och miljöeffekter).

3. KONTROLL AV ATT DOKUMENTATIONEN ÄR FULLSTÄNDIG

Resultatet av en kontroll av att dokumentationen är fullständig skall redovisas i den form som kommissionen, inom ramen för Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, rekommenderar när den här förordningen träder i kraft, och detta gäller för varje punkt i bilagorna II och III till direktivet som är relevant för ett begränsat antal representativa användningsområden för det verksamma ämne för vilket anmälan, på grundval av uppgifter som kommer att inlämnas, har för avsikt att visa att den är godtagbar för bedömning utifrån de kriterier som avses i artikel 5 i direktivet för en eller flera beredningar.

Anmälan skall ange vilka dessa representativa användningsområden är.

4. FÖRTECKNING ÖVER TILLGÄNGLIGA UNDERSÖKNINGAR

- En förteckning över alla vetenskapliga undersökningar som anmälan har tillgång till och som kommer att lämnas in till de rapporterande medlemsstaterna som en del av dokumentationen.
 - En detaljerad preliminär plan som också innehåller förpliktelser att utföra ytterligare vetenskapliga undersökningar i syfte att komplettera dokumentationen.
 - En separat förteckning över alla undersökningar som genomförts sedan den 1 augusti 1994 (med undantag för sådana undersökningar om effektivitet som avses i avsnitt 6 i bilaga III till direktivet).
5. En förteckning för varje medlemsstat över de grödor som för närvarande får behandlas med sådana växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet.
 6. Datum och referens för den senaste undersökningen av det verksamma ämnet i en av Europeiska unionens medlemsstater.
 7. Datum och referens för den senaste undersökningen av det verksamma ämnet i ett OECD-land.

8. FÖRTECKNING ÖVER ÄNDPUNKTER

En förteckning skall läggas fram som omfattar samtliga nedan angivna ändpunkter och som är relevant för det begränsade antal användningsområden för det verksamma ämne för vilket anmälan på grundval av uppgifter som kommer att lämnas in skall visa att kraven i direktivet beträffande de kriterier som avses i artikel 5 kan uppfyllas för en eller flera beredningar.

Ändpunkterna för bekämpningsmedel mot gnagare och produkter som är avsedda för användning på lagrade växter eller växtprodukter är de som fastställs i förordning (EG) nr 451/2000 bilaga IV del 2 avsnitt 2 punkt 8.

Ändpunkterna för mikroorganismer är följande:

IDENTITET OCH BIOLOGISKA EGENSKAPER

Avsedd användning	
Känd eller ny organism	
GMO	
Taxonomi	
Art, underart, stam	
Identifiering/uppspårning	
Analysmetod	
Verkningsmekanism	
Livscykel	
Värdspecificitet	
Känd opportunist	
Toxinproduktion	
Motståndskraft	
Vilostadier	
Produktionskontroll	

ÄNDPUNKTER OCH UPPGIFTER I SAMBAND MED DESSA

1. **Faroanalys**1.1 *Fara för människor*

Patogenicitet	
Infektivitet	
Toxicitet	
Irritation, sensibilisering	
Genotoxicitet	
Medicinska rapporter	
Utformning	

1.2 *Fara för miljön*

Effekt på arter som inte tillhör målgruppen	
Utformning	

2. Exponeringsbedömning och riskbedömning

2.1 Användarexponering

Användningsmetod

Modeller för användarexponering

2.2 Miljöexponering

Naturlig förekomst, bakgrundsexponering

Användningsmetod

Kontroll efter frisläppandet

2.3 Konsumentexponering

Restprodukter

--

3. Utformning

Teknisk specifikation

Förpackning

9. FÖRSÄKRAN

Anmälaren intygar att den information som lämnas i punkterna 3 och 8 i anmälan grundar sig på vetenskapliga undersökningar som är tillgängliga för anmälaren och som kommer att sändas till den rapporterande medlemsstaten som en del av dokumentationen.

Anmälaren förbinder sig att till den ansvariga samordnande myndigheten i den rapporterande medlemsstaten sända in akterna med dokumentation inom den tidsfrist som fastställs i den förordning som skall antas i enlighet med artikel 6.4 i den här förordningen. I de fall flera anmälare för ett och samma verksamma ämne anges i den nyligen antagna förordningen skall anmälaren förbinda sig att vidta alla rimliga åtgärder för att lägga fram en gemensam akt med dokumentation tillsammans med övriga anmälare.

Anmälaren förbinder sig att erlagga den avgift som fastställs i artikel 7 då anmälan lämnas in till det organ som anges i bilaga V.

Anmälaren förklarar sig vara medveten om att han måste erlagga en avgift till medlemsstaten då den fullständiga dokumentationen lämnas in för de verksamma ämnen som omfattas av den förordning som avses i artikel 6.4.

Anmälaren intygar på heder och samvete att de uppgifter som lämnas är korrekta.

Anmälaren intygar att han, om så krävs, bifogar ett intyg som visar att tillverkaren utsett honom till sin exklusiva företrädare när det gäller att följa bestämmelserna i den här förordningen.

Underskrift (av den person som är behörig att företräda det företag som anges i 1.1)

bilaga IV

DEL 1

Kriterier för godkännande av de anmälningar som avses i artikel 4

En anmälan kan godkännas endast om följande krav är uppfyllda:

1. Den skall ha lämnats in inom den tidsfrist som anges i artikel 4.2.
2. Den skall ha gjorts av en anmälare som också är producent enligt definitionen i artikel 2.a och avse ett verksamt ämne enligt den definition som anges i direktivet och som saluförs och används för växtskydd.
3. Den skall läggas fram i den form som anges i del 1 i bilaga III.
4. En avgift skall ha erlagts i enlighet med artikel 7.1.

DEL 2

Kriterier för godkännande av de anmälningar som avses i artikel 5

En anmälan kan godkännas endast om följande krav är uppfyllda:

1. Den skall ha gjorts inom den tidsfrist som anges i artikel 5.2.
 2. Den skall ha gjorts av en anmälare som också är producent enligt definitionen i artikel 2.a och avse ett verksamt ämne enligt den definition som anges i direktivet och som saluförs och används för växtskydd.
 3. Den skall läggas fram i den form som anges i del 2 i bilaga III.
 4. Det skall framgå av en kontroll att den inkomna dokumentationen är tillräckligt komplett. I annat fall skall en tidsplan ha lagts fram för att komplettera dokumentationen.
 5. Förteckningen över ändpunkter skall vara tillräckligt omfattande.
 6. En avgift skall ha erlagts i enlighet med artikel 7.2.
-

BILAGA V

Behörigt organ enligt artiklarna 4 och 5

Följande organ utses att på kommissionens vägnar utföra de uppgifter som avses i artikel 6:

Biologische Bundesanstalt für Land und Forstwirtschaft (RENDER 4), Messeweg 11-12, D-38104 Braunschweig (Internet: <http://www.bba.de/english/render.htm> eller e-post: render@bba.de). Den avgift som avses i artikel 7 skall betalas in till:

Bundeskasse Halle,

konto nr 8000 10 20,

BLZ 800 000 00, Landeszentralbank, Halle

IBAN: DE 588 00 00 00 00 8000 10 20

BIC: ZBNS DE 21 800

(referens: "BBA-RENDER 4" och referensnumret för anmälan).

Detta organ skall

1. granska de anmälningar som avses i artikel 4 och 5,
2. färdigställa och tillhandahålla det format för anmälan som avses i artikel 4.2 och 5.2,
3. granska anmälningarna och vid behov samråda med experter från andra medlemsstater när det gäller de godkännandekriterier som avses i bilaga IV,
4. överlämna en rapport till kommissionen inom tre månader från det datum som avses i artiklarna 4.2 och 5.2, med en bedömning av om de inkomna anmälningarna kan godtas,
5. göra inkomna anmälningar tillgängliga för kommissionen,
6. göra en noggrann redovisning tillgänglig för kommissionen,
7. om summan av de avgifter som samtliga sökande betalat in överstiger den faktiska kostnaden för granskning och administrativ hantering av alla anmälningar: återbetala det överskjutande beloppet till de sökande i lika stora delar.

BILAGA VI

SAMORDNANDE MYNDIGHETER I MEDLEMSSTATERNA

ÖSTERRIKE

Bundesamt und Forschungszentrum für Landwirtschaft
Spargelfeldstraße 191
A-1226 Wien

BELGIEN

Ministère des classes moyennes et de l'agriculture
Service qualité des matières premières et analyses
WTC 3, 8e étage
Boulevard S. Bolivar 30
B-1000 Bryssel

DANMARK

Ministry of Environment
Danish Environmental Protection Agency
Pesticide Division
Strandgade 29
DK-1401 Köpenhamn K

TYSKLAND

Biologische Bundesanstalt für Land- und Forstwirtschaft (BBA)
Abteilung für Pflanzenschutzmittel und Anwendungstechnik (AP)
Messeweg 11-12
D-38104 Braunschweig

GREKLAND

Hellenic Republic
Ministry of Agriculture
General Directorate of Plant Produce
Directorate of Plant Produce Protection
Department of Pesticides
3-5 Hippokratous Street
GR-10164 Athens

SPANIEN

Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación
Dirección General de Agricultura
Subdirección General de Medios de Producción Agrícolas
C/ Ciudad de Barcelona, 118-120
E-28007 Madrid

FINLAND

Plant Production Inspection Centre
Pesticide Division
P.O. BOX 42
FIN-00501 Helsingfors

FRANKRIKE

Ministère de l'agriculture et de la pêche
Direction générale de l'alimentation
Sous-direction de la qualité et de la protection des végétaux
251, rue de Vaugirard
F-75732 Paris Cedex 15

IRLAND

Pesticide Control Service
Department of Agriculture, Food and Rural Development
Abbotstown Laboratory Complex
Abbotstown, Castleknock
Dublin 15
Ireland

ITALIEN

Ministero della Sanità
Dipartimento degli Alimenti, Nutrizione e Sanità Pubblica Veterinaria
Ufficio XIV
Piazza G. Marconi, 25
I-00144 Roma

LUXEMBURG

Administration des services techniques de l'agriculture
Service de la protection des végétaux
Boîte postale 1904
16, route d'Esch
L-1019 Luxembourg

NEDERLÄNDERNA

College voor de Toelating van Bestrijdingsmiddelen
PO Box 217
6700 AE Wageningen
Nederland

PORTUGAL

Direcção-Geral de Protecção das Culturas,
Quinta do Marquês
P-2780-155 Oeiras

SVERIGE

National Chemicals Inspectorate
P.O. Box 1384
S-171 27 Solna

STORBRITANNIEN

Pesticides Safety Directorate
Department for Environment, Food and Rural Affairs
Mallard House,
Kings Pool,
3 Peasholme Green,
York, YO1 7PX
United Kingdom

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1113/2002

av den 26 juni 2002

om ändring av förordning (EG) nr 1788/2001 om tillämpningsföreskrifter för kontrollintyg för import från tredje land enligt artikel 11 i rådets förordning (EEG) nr 2092/91

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 473/2002⁽²⁾, särskilt artikel 11.3 b och artikel 11.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1788/2001⁽³⁾ fastställs ett nytt kontrollintyg för importerade produkter vilket ersätter det kontrollintyg som fastställs genom kommissionens förordning (EEG) nr 3457/92⁽⁴⁾ samt anges att det nya kontrollintyget skall användas från och med den 1 juli 2002 för produkter som importeras enligt de förfaranden som fastställs i artikel 11.1 och 11.6 i förordning (EEG) nr 2092/91.
- (2) I förberedelserna inför den 1 juli 2002 har emellertid flera medlemsstater stött på tekniska svårigheter och tveksamhet till att genomföra förordning (EG) nr 1788/2001. För att få öppenhet och undvika förvirring måste dessa problem lösas innan det nya kontrollintyget börjar användas.

(3) Det datum då det nya kontrollintyg som fastställs i förordning (EG) nr 1788/2001 skall börja användas bör därför senareläggas.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som avses i artikel 14 i förordning (EEG) nr 2092/91.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1788/2001 ändras på följande sätt:

1. I artikel 8 skall datumet "1 juli 2002" ersättas med "1 november 2002".
2. I artikel 9 skall datumet "1 juli 2002" ersättas med "1 november 2002".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 juni 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 198, 22.7.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 75, 16.3.2002, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 243, 13.9.2001, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 350, 1.12.1992, s. 56.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1114/2002**av den 26 juni 2002****om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i juni 2002 skall beviljas inom ramen för tullkvoterna för import av vissa grisköttsprodukter under perioden 1 juli–30 september 2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1486/95 av den 28 juni 1995 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för import av vissa grisköttsprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1006/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Vissa ansökningar om importlicens som lämnats in för det tredje kvartalet 2002 gäller kvantiteter som är mindre än de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godkännas i sin helhet.
- (2) Det är nödvändigt att fastställa hur mycket gränsen får överskridas under följande period.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De ansökningar om importlicens som inlämnas under perioden 1 juli–30 september 2002 beviljas i enlighet med förordning (EG) nr 1486/95 och i den utsträckning som anges i bilaga I.

2. För perioden 1 oktober–31 december 2002 kan ansökningar om importlicens inlämnas för den kvantitet som anges i bilaga II, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1486/95.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 juni 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 145, 29.6.1995, s. 58.

⁽²⁾ EGT L 140, 24.5.2001, s. 13.

BILAGA I

Grupp-nummer	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats för perioden 1 juli–30 september 2002 (i procent)
G2	100
G3	100
G4	100
G5	100
G6	100
G7	100

BILAGA II

(t)

Gruppnummer	Total disponibel kvantitet för perioden 1 oktober–31 december 2002
G2	15 832,0
G3	2 109,0
G4	1 465,0
G5	3 050,0
G6	7 500,0
G7	1 787,5

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1115/2002**av den 26 juni 2002****om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i juni 2002 skall beviljas för vissa produkter inom grisköttsektorn inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för griskött och vissa andra jordbruksprodukter**EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1432/94 av den 22 juni 1994 om tillämpningsföreskrifter för griskött till den importordning som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för griskött och vissa andra jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1006/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Det är nödvändigt att fastställa hur mycket gränsen får överskridas för det fjärde kvartalet 2002.
- (2) Det är lämpligt att göra aktörerna uppmärksamma på att licenserna bara får användas för produkter som uppfyller

alla de veterinärmedicinska bestämmelser som för närvarande är i kraft i gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För perioden 1 oktober–31 december 2002 kan ansökningar om importlicens inlämnas för den kvantitet som anges i bilagan till denna förordning, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1432/94.

2. Licenserna får bara användas för produkter som uppfyller alla de veterinärmedicinska bestämmelser som för närvarande är i kraft i gemenskapen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 juni 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 156, 23.6.1994, s. 14.⁽²⁾ EGT L 140, 24.5.2001, s. 13.

BILAGA

(t)

Grupp-nummer	Total disponibel kvantitet för perioden 1 oktober–31 december 2002
1	6 904

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1116/2002

av den 26 juni 2002

om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i juni 2002 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien och Rumänien kan godkännasEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1898/97 av den 29 september 1997, om närmare bestämmelser för tillämpningen inom grisköttssektorn som fastställs i rådets förordningar (EG) nr 1727/2000, (EG) nr 2290/2000, (EG) nr 2433/2000, (EG) nr 2434/2000, (EG) nr 2435/2000 och (EG) nr 2851/2000 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2698/93 och (EG) nr 1590/94 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1006/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Vissa ansökningar om importlicens som lämnats in för det tredje kvartalet 2002 gäller kvantiteter som är mindre än de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godkännas i sin helhet.
- (2) Det är nödvändigt att fastställa hur mycket gränsen får överskridas under följande period.
- (3) Det är lämpligt att uppmärksamma aktörerna på att licenserna endast får användas för produkter som uppfyl-

ler samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ansökningar om importlicenser för 1 juli–30 september 2002 som har lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 1898/97 skall behandlas så som anges i bilaga I.
2. För perioden 1 oktober–31 december 2002 kan ansökningar om importlicens inlämnas för den kvantitet som anges i bilaga II till denna förordning, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1898/97.
3. Licenser får endast användas för de produkter som uppfyller samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 juni 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 267, 30.9.1997, s. 58.⁽²⁾ EGT L 140, 24.5.2001, s. 13.

BILAGA I

Gruppnummer	Andel beviljade ansökningar om importlicenser som inlämnats under perioden 1 juli–30 september 2002 (i procent)
1	100,0
2	100,0
3	100,0
4	100,0
H1	100,0
7	100,0
8	100,0
9	100,0
T1	100,0
T2	100,0
T3	100,0
S1	100,0
S2	100,0
B1	100,0
15	100,0
16	100,0
17	100,0

BILAGA II

(t)

Grupp-nummer	Total disponibel kvantitet för perioden 1 oktober–31 december 2002
1	3 544,5
2	289,0
3	525,0
4	13 365,6
H1	1 380,0
7	7 790,5
8	875,0
9	16 278,0
T1	750,0
T2	6 125,0
T3	1 667,5
S1	1 225,0
S2	137,5
B1	1 125,0
15	562,5
16	1 062,5
17	7 812,5

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1117/2002**av den 26 juni 2002****om fastställande av den disponibla kvantiteten för det fjärde kvartalet 2002 för vissa grisköttsprodukter inom ramen för den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Lettland, Litauen och Estland**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2305/95 av den 29 september 1995 om närmare bestämmelser för tillämpningen inom grisköttssektorn av de frihandelsavtal som ingåtts mellan gemenskapen och Lettland, Litauen och Estland ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1006/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

För att säkerställa fördelningen av de disponibla kvantiteterna är det lämpligt att till de disponibla kvantiteterna för perioden mellan den 1 oktober och den 31 december 2002 lägga de

kvantiteter som förts över från perioden mellan den 1 juli och den 30 september 2002.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den disponibla kvantiteten för perioden från och med den 1 oktober till och med den 31 december 2002 i kraft av förordning (EG) nr 2305/95 finns angiven i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 juni 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 233, 30.9.1995, s. 45.

⁽²⁾ EGT L 140, 24.5.2001, s. 13.

BILAGA

(t)

Grupp-nummer	Total tillgänglig kvantitet för perioden 1 oktober–31 december 2002
18	900,0
L1	180,0
19	750,0
20	90,0
21	1 000,0
22	480,0

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1118/2002**av den 26 juni 2002****om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i juni 2002 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalet mellan gemenskapen och Slovenien kan godkännas**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 571/97 av den 26 mars 1997 om närmare bestämmelser för tillämpningen inom grisköttssektorn av det interimsavtal som ingåtts mellan gemenskapen och Slovenien ⁽¹⁾ senast ändrat genom förordning (EG) nr 1006/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De ansökningar om importlicens som lämnats in för det tredje kvartalet 2002 gäller kvantiteter som är mindre än de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godkännas i sin helhet.
- (2) Det är nödvändigt att fastställa hur mycket gränsen får överskridas under följande period.
- (3) Det är lämpligt att uppmärksamma aktörerna på att licenserna endast kan användas för produkter som uppfyller

ler samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ansökningar om importlicenser för perioden 1 juli–30 september 2002 som har lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 571/97 skall godkännas i enlighet med bilaga I.
2. Ansökningar om importlicens för perioden 1 oktober–31 december 2002 inlämnas för den kvantitet som anges i bilaga II i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 571/97.
3. Licenser får endast användas för de produkter som uppfyller samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 juni 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 85, 27.3.1997, s. 56.

⁽²⁾ EGT L 140, 24.5.2001, s. 13.

BILAGA I

Gruppnummer	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats för perioden 1 juli–30 september 2002 (i procent)
23	100,00
24	100,00
25	100,00
26	100,00

BILAGA II

(t)

Grupp-nummer	Total disponibel kvantitet för perioden 1 oktober–31 december 2002
23	377,4
24	139,3
25	120,0
26	777,3

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1119/2002**av den 26 juni 2002****om fastställande av produktionsbidraget för olivolja som används vid tillverkningen av vissa konserverade livsmedel**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1513/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 20a i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 20a i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs om beviljande av produktionsbidrag för olivolja som används inom konserveringsindustrin. Enligt punkt 6 i den artikeln skall kommissionen, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 3 i denna, fastställa detta bidrag varannan månad.
- (2) Enligt artikel 20a.2 i ovan nämnda förordning skall produktionsbidraget, fastställas på grundval av skillnaden mellan de priser som tillämpas på världsmarknaden och på gemenskapsmarknaden med hänsyn till den importavgift som tillämpas för olja som omfattas av undernum-

mer 1509 90 00 i Kombinerade nomenklaturen under en referensperiod liksom de komponenter som använts vid fastställandet av de exportbidrag som gäller för samma oljor under en referensperiod. Det är lämpligt att som referensperiod betrakta de två månader som föregår inledningen av perioden för produktionsbidragets giltighet.

- (3) Tillämpning av ovan nämnda kriterier har till följd att bidraget fastställs enligt vad som anges nedan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För månaderna juli och augusti 2002 skall det produktionsbidrag som avses i artikel 20a.2 i förordning nr 136/66/EEG vara 44,00 euro/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 juni 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT L 201, 26.7.2001, s. 4.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2002/47/EG

av den 6 juni 2002

om ställande av finansiell säkerhet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper ⁽⁵⁾ innebar ett betydande framsteg i upprättandet av sunda rättsliga ramar för systemen för avveckling av betalningar och värdepapper. Under genomförandet av det direktivet framstod det klart att det var av vikt att begränsa de implicita risker inom dessa system som kan uppkomma till följd av att de har sitt ursprung i flera olika rättsordningar samt att gemensamma bestämmelser för säkerheter som ställs inom sådana system skulle vara till fördel.
- (2) I sitt meddelande av den 11 maj 1999 till Europaparlamentet och rådet om finansiella tjänster med titeln "Införandet av rättsliga ramar för finansmarknaderna. En handlingsplan" åtog sig kommissionen att, efter samråd med marknadsexperter och nationella myndigheter, utarbeta ytterligare förslag till ny lagstiftning om avtal om finansiellt säkerhetsställande och uppmanade till snabba framsteg på detta område utöver dem som uppnåtts genom direktiv 98/26/EG.
- (3) En gemenskapsordning bör skapas för tillhandahållandet av värdepapper och betalningsmedel som säkerhet, både genom olika former av ställande av säkerhet och äganderättsöverföring (säkerhetsöverlåtelse), inbegripet återköpsavtal (repot). Detta kommer att bidra till den finansiella marknadens integration, till kostnadseffektivitet och till stabiliteten i EU:s finansiella system och därigenom främja friheten att tillhandahålla tjänster och den fria rörligheten för kapital på den inre marknaden för finansiella tjänster. Detta direktiv är inriktat på bilaterala avtal om finansiellt säkerhetsställande.

- (4) Detta direktiv antas i ett europeiskt rättsligt sammanhang bestående av framför allt det ovannämnda direktivet 98/26/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag ⁽⁷⁾ samt rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden ⁽⁸⁾. Detta direktiv följer det allmänna mönstret i dessa tidigare rättsakter och bryter inte mot det. Direktivet kompletterar i själva verket dessa befintliga rättsakter genom att det tar upp ytterligare frågor och går utöver dem i samband med särskilda frågor som redan tas upp i dessa rättsakter.

- (5) För att förbättra rättssäkerheten i samband med avtal om finansiellt säkerhetsställande bör medlemsstaterna säkerställa att vissa bestämmelser i insolvenslagstiftningen inte tillämpas på sådana avtal, vilket särskilt gäller sådana som kan förhindra att finansiella säkerheter realiserar på ett effektivt sätt eller medföra att giltigheten hos allmänt använda tekniker, t.ex. bilateral slutavräkning, ställande av kompletterande säkerheter och utbyte av säkerheter, sätts i fråga.
- (6) Detta direktiv avser inte rättigheter som en person kan ha beträffande tillgångar som ställs som finansiell säkerhet, när dessa rättigheter uppstår på annat sätt än enligt avtalet om finansiellt säkerhetsställande och på annat sätt än på grundval av en rättslig bestämmelse eller rättsregel som följd av inledda eller fortsatta likvidationsförfaranden eller rekonstruktionsåtgärder, till exempel återställande på grund av misstag, felaktigheter eller brist på kapacitet.
- (7) Den princip som fastställs i direktiv 98/26/EG, nämligen att tillämplig lag för säkerheten i form av kontoförda finansiella instrument skall vara lagen i den medlemsstat där det gällande registret, kontot eller systemet för centraliserad förvaring är beläget, bör ges en vidare tillämpning i syfte att skapa rättssäkerhet för användningen av sådana instrument, när de används över nationsgränser som finansiell säkerhet i den mening som avses i detta direktiv.
- (8) Den så kallade *lex rei sitae*-regeln, enligt vilken tillämplig lag vid bedömningen av om ett avtal om finansiellt säkerhetsställande är giltigt och kan hävdas mot tredje

⁽¹⁾ EGT C 180 E, 26.6.2001, s. 312.

⁽²⁾ EGT C 196, 12.7.2001, s. 10.

⁽³⁾ EGT C 48, 21.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 december 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 5 mars 2002 (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den 15 maj 2002.

⁽⁵⁾ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

⁽⁶⁾ EGT L 125, 5.5.2001, s. 15.

⁽⁷⁾ EGT L 110, 20.4.2001, s. 28.

⁽⁸⁾ EGT L 160, 30.6.2000, s. 1.

- man skall vara lagen i det land där den finansiella säkerheten är belägen, erkänns numera av alla medlemsstater. Utan att det påverkar tillämpningen av detta direktiv på direktinnehav av värdepapper bör det fastställas var säkerheten i form av kontoförda finansiella instrument som tillhandahålls som finansiella säkerheter och innehas av en eller flera mellanhänder är belägna. Om säkerhetstagaren omfattas av ett giltigt och fungerande avtal om säkerhetsställande enligt den tillämpliga lagstiftningen i det land där det relevanta kontot är beläget, bör säkerhetens giltighet och verkställighet kunna hävdas mot varje annan konkurrerande rättighet eller intresse uteslutande med stöd av det landets lag, så att det förhindras att det uppstår rättslig osäkerhet till följd av annan oförutsedd lagstiftning.
- (9) För att minska de administrativa kraven på parter som använder finansiell säkerhet som omfattas av detta direktiv, bör det enda giltighetskrav som kan uppställas i nationell lagstiftning för finansiell säkerhet vara att den finansiella säkerheten överlämnas, överförs, hålls, registreras eller på annat sätt betecknas, så att säkerhetstagaren eller en annan person som handlar på säkerhetstagarens vägnar innehar eller kontrollerar den, samtidigt som sådana säkerhetstekniker inte utesluts som ger säkerhetsställaren möjlighet att ersätta säkerheten eller dra tillbaka överskjutande säkerhet.
- (10) Skapandet, giltigheten, fullbordandet, verkställigheten eller tillåtligheten som bevisning av ett avtal om finansiellt säkerhetsställande eller ställandet av finansiell säkerhet enligt ett avtal om finansiellt säkerhetsställande bör av samma skäl inte omfattas av några speciella formkrav, till exempel skyldighet att upprätta ett dokument i en viss form eller på ett visst sätt, att arkivera hos ett officiellt eller offentligt organ, att registrera i ett offentligt register, att annonsera i tidningar, tidskrifter, officiella register eller officiella publikationer eller på något annat sätt, att inkomma med en anmälan till en offentlig tjänsteman, eller att på särskilt föreskrivet sätt överlämna handlingar som styrker tidpunkten vid vilken ett dokument eller instrument skall verkställas, beloppet för de relevanta ekonomiska förpliktelserna eller någon annan uppgift. I detta direktiv måste det dock finnas bestämmelser som skapar balans mellan å ena sidan marknadseffektiviteten och å andra sidan säkerheten för avtalsparterna och tredje man, för att bland annat undvika risken för bedrägeri. Denna balans bör uppnås genom att detta direktivs tillämpningsområde endast omfattar sådana avtal om finansiellt säkerhetsställande där rådighetsavskärande föreligger, nämligen ställande av den finansiella säkerheten, och där det skriftligen eller på ett varaktigt medium kan fastställas att en finansiell säkerhet har ställts, så att säkerheten därigenom kan spåras. För att uppnå ändamålet med detta direktiv bör sådana handlingar som enligt en medlemsstats lagstiftning utgör villkor för att överföra eller skapa en säkerhet i andra finansiella instrument än kontoförda finansiella instrument, till exempel påskrift för inlösbara instrument eller införande i emittentens register när det gäller registrerade instrument, inte betraktas som formella handlingar.
- (11) Detta direktiv bör dessutom skydda endast sådana avtal om finansiellt säkerhetsställande som kan dokumenteras. Sådan dokumentation kan lämnas skriftligen eller på något annat sätt som är rättsligt tvingande enligt den lagstiftning som gäller för avtal om finansiellt säkerhetsställande.
- (12) Att det blir enklare att använda finansiella säkerheter genom att de administrativa kraven minskas kommer att bidra till ökad effektivitet i de gränsöverskridande transaktioner mellan Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna i de medlemsstater som deltar i Ekonomiska och monetära unionen, som är nödvändiga för genomförandet av den gemensamma monetära politiken. Att avtalen om finansiellt säkerhetsställande till viss del inte omfattas av vissa bestämmelser i insolvenslagstiftningen kommer dessutom att innebära ett mer generellt stöd för den gemensamma monetära politiken, när operatörerna på penningmarknaden balanserar den samlade likviditeten på marknaden inbördes genom transaktioner över nationsgränserna med stöd av säkerhet.
- (13) Syftet med detta direktiv är att skydda giltigheten av avtal om finansiellt säkerhetsställande som grundar sig på att den fulla äganderätten till den finansiella säkerheten överförs, till exempel genom att sådana avtal om finansiellt säkerhetsställande (inbegripet återköpsavtal) inte omklassificeras till säkerhetsställande.
- (14) Möjligheten att verkställa en bilateral slutavräkning bör skyddas, inte endast som en verkställningsmekanism inom avtal om finansiell äganderättsöverföring, inbegripet återköpsavtal, utan också i ett vidare sammanhang, när slutavräkning ingår i ett avtal om finansiellt säkerhetsställande. Sunda riskhanteringsmetoder som används allmänt på den finansiella marknaden bör skyddas genom att man säkerställer möjligheten för operatörerna att hantera och minska den kreditexponering som härrör från olika slags finansiella transaktioner på nettobasis, där kreditexponeringen beräknas genom att man lägger samman den uppskattade löpande exponeringen inom samtliga utestående transaktioner med en motpart och efter inbördes kvittning får fram ett enda sammanlagt belopp, som jämförs med säkerhetens aktuella värde.
- (15) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av restriktioner eller krav enligt nationell lagstiftning som innebär att krav och förpliktelser skall beaktas vid kvittning eller avräkning, till exempel eftersom de är ömsesidiga eller har uppstått innan säkerhetstagaren kände till eller borde ha känt till inledandet av likvidations- eller rekonstruktionsförfaranden (eller en bindande rättsakt som leder till att de inleds).

(16) Den sunda marknadspraxis som godtas av tillsynsmyndigheterna och som består i att operatörerna på finansmarknaden tillämpar avtal med kompletterande finansiella säkerheter för att hantera och begränsa sina inbördes kreditrisker genom löpande beräkningar av det aktuella marknadsvärdet för kreditexponeringen och värdet av den finansiella säkerheten och därefter antingen kräver att den finansiella säkerheten skall kompletteras eller återlämnar överskjutande finansiell säkerhet, måste skyddas mot vissa automatiska återvinningsregler. Detsamma gäller möjligheten att ersätta tillgångar som ställs som finansiell säkerhet med andra tillgångar med samma värde. Syftet är endast att ställandet av kompletterande eller ersättande finansiella säkerheter inte får ifrågasättas endast på grund av att de relevanta ekonomiska förpliktelserna existerade innan den finansiella säkerheten ställdes, eller på grund av att den finansiella säkerheten ställdes under en fastställd tidsperiod. Detta påverkar dock inte möjligheten att i nationell lagstiftning föreskriva annat beträffande avtalet om finansiellt säkerhetsställande och beträffande det förhållandet att ställandet av en finansiell säkerhet skall utgöra en del av den ursprungligen ställda, kompletterade eller ersatta finansiella säkerheten, till exempel om detta har gjorts med avsikt att det skall vara till nackdel för de andra borgenärerna (detta omfattar bland annat handlande som grundar sig på bedrägeri eller liknande återvinningsregler som kan tillämpas under en fastställd tidsperiod).

(17) I detta direktiv föreskrivs snabba, icke-formalistiska verkställighetsförfaranden för att säkra den finansiella stabiliteten och begränsa smittoeffekterna, om en part i ett avtal om finansiellt säkerhetsställande inte fullgör sina förpliktelser. I detta direktiv görs dock en avvägning mellan det senare målet och skyddet av säkerhetsställaren och tredje man genom att det uttryckligen bekräftas att medlemsstaterna i sin nationella lagstiftning kan behålla eller införa en efterhandskontroll, som domstolarna kan utföra såvitt avser realisering eller värdering av finansiell säkerhet och beräkning av de relevanta ekonomiska förpliktelserna. En sådan kontroll bör göra det möjligt för de rättsliga myndigheterna att bedöma huruvida realiseringen eller värderingen har genomförts med tillgodoseende av affärsmässigt rimliga krav.

(18) Betalningsmedel bör kunna lämnas som säkerhet både vid äganderättsöverföring och säkerhetsställande och skyddas genom erkännande av avräkning eller säkerhetsställande. Med betalningsmedel avses endast pengar som krediterats på ett konto eller liknande fordringar avseende återbetalning av pengar (till exempel inlåning på penningmarknaden), vilket alltså uttryckligen utesluter sedlar.

(19) I detta direktiv föreskrivs om förfoganderätt över avtal om finansiell säkerhet, vilken kommer att öka likviditeten på finansmarknaderna på grund av förfoganderätt över "pantsatta" värdepapper. Denna förfoganderätt skall

dock inte påverka tillämpningen av den nationella lagstiftning som rör separation av tillgångar och orättvis behandling av borgenärer.

(20) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen och verkningarna av de avtalsenliga villkoren i finansiella instrument som ställs som finansiell säkerhet, till exempel rättigheter, skyldigheter och andra villkor för emitteringar eller andra rättigheter, skyldigheter och villkor som gäller mellan emittenterna och innehavarna av sådana instrument.

(21) Denna rättsakt respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

(22) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, dvs. att skapa miniminormer för användningen av finansiella säkerheter inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom detta direktiv fastställs en gemenskapsordning som skall tillämpas på avtal om finansiellt säkerhetsställande som uppfyller kraven i punkterna 2 och 5 samt finansiella säkerheter i enlighet med villkoren i punkterna 4 och 5.

2. Såväl säkerhetstagaren som säkerhetsställaren måste tillhöra någon av följande kategorier:

a) En offentlig myndighet (med undantag för offentligt garanterade företag såvida de inte omfattas av led b–e), som är

- i) organ inom den offentliga sektorn i medlemsstaterna, vilka är ansvariga för eller deltar i förvaltningen av statskulden, och
- ii) organ inom den offentliga sektorn i medlemsstaterna, vilka är behöriga att föra konton för kunders räkning.

b) En centralbank, Europeiska centralbanken, Banken för internationell betalningsutjämnning, en multilateral utvecklingsbank enligt definitionen i artikel 1.19 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut⁽¹⁾, Internationella valutafonden och Europeiska investeringsbanken.

⁽¹⁾ EGT L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktivet ändrat genom direktiv 2000/28/EG (EGT L 275, 27.10.2000, s. 37).

- c) Ett finansinstitut som omfattas av tillsyn, inklusive
- i) ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 1.1 i direktiv 2000/12/EG, inklusive instituten i förteckningen i artikel 2.3 i det direktivet,
 - ii) ett investeringsföretag enligt definitionen i artikel 1.2 i rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet ⁽¹⁾,
 - iii) ett finansiellt institut enligt definitionen i artikel 1.5 i direktiv 2000/12/EG,
 - iv) ett försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 1 a i rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽²⁾ och ett livförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 1 a i rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring ⁽³⁾,
 - v) ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i artikel 1.2 i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽⁴⁾,
 - vi) ett förvaltningsföretag enligt definitionen i artikel 1a.2 i direktiv 85/611/EEG.
- d) En central motpart, en avvecklingsagent eller en clearingorganisation enligt respektive definitioner i artikel 2 c–2 e i direktiv 98/26/EG, inklusive liknande institut som är reglerade i nationell lagstiftning och som agerar på termins-, options- och derivatmarknader i den utsträckning de inte omfattas av det direktivet, samt en person, dock inte en fysisk person, som handlar i egenskap av förvaltare eller företrädare för en eller flera andra personer, häribland innehavare av obligationer eller andra former av skuldförbindelser eller varje annat institut enligt definitionen i leden a–d.
- e) En person, dock inte en fysisk person, inklusive enskilda firmor och partnerskap, på villkor att den andra parten är ett institut enligt definitionen i leden a–d.

3. Medlemsstaterna får från direktivets tillämpningsområde utesluta avtal om finansiellt säkerhetsställande där någon av parterna är en sådan person som nämns i punkt 2 e.

⁽¹⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG (EGT L 290, 17.11.2000, s. 27).

⁽²⁾ EGT L 228, 11.8.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG.

⁽³⁾ EGT L 360, 9.12.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG.

⁽⁴⁾ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/108/EG (EGT L 41, 13.2.2002, s. 35).

Om medlemsstaterna utnyttjar detta alternativ, skall de underrätta kommissionen, som skall underrätta de andra medlemsstaterna om detta.

4. a) Den finansiella säkerhet som skall ställas måste bestå av betalningsmedel eller finansiella instrument.
- b) Medlemsstaterna får från direktivets tillämpningsområde utesluta finansiella säkerheter som består av säkerhetsställarens egna aktier, aktier i anknutna företag i den mening som avses i direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 om sammanställd redovisning ⁽⁵⁾ samt aktier i bolag vars verksamhet uteslutande syftar till att äga sådana produktionsmedel som är väsentliga för säkerhetsställarens verksamhet eller till att äga fast egendom.
5. Detta direktiv skall tillämpas på finansiella säkerheter när de väl har ställts och detta kan styrkas skriftligen.

Styrkandet av ställd finansiell säkerhet måste göra det möjligt att identifiera den avsedda finansiella säkerheten. För detta ändamål räcker det att visa att säkerheter i form av kontoförda finansiella instrument har krediterats eller utgör ett tillgodohavande på det relevanta kontot och att en säkerhet i form av betalningsmedel har krediterats eller utgör ett tillgodohavande på det därför avsedda kontot.

Detta direktiv skall omfatta avtal om finansiellt säkerhetsställande, om avtalet kan styrkas skriftligen eller på ett rättsligt likvärdigt sätt.

Artikel 2

Definitioner

1. I detta direktiv avses med

- a) *avtal om finansiellt säkerhetsställande*: avtal om finansiell äganderättsöverföring eller finansiell säkerhet, oavsett om dessa täcks av ramavtal eller allmänna villkor.
- b) *avtal om finansiell äganderättsöverföring*: avtal (inklusive återköpsavtal) enligt vilka en säkerhetsställare överför full äganderätt till en finansiell säkerhet till en säkerhetstagare för att säkerställa eller på annat sätt täcka fullgörandet av de relevanta ekonomiska förpliktelserna (säkerhetsöverlåtelse).
- c) *avtal om finansiell säkerhet*: avtal enligt vilka säkerhetsställaren ställer finansiell säkerhet till säkerhetstagaren eller till dennes förmån, varvid den fulla äganderätten till den finansiella säkerheten kvarstår hos säkerhetsställaren när säkerhetsrätten är fastställd.

⁽⁵⁾ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/65/EG (EGT L 283, 27.10.2001, s. 28).

d) *betalningsmedel*: pengar som har krediterats ett konto, oavsett valutslag, eller liknande fordringar som avser återbetalning av pengar (t.ex. inlåning på penningmarknaden).

e) *finansiella instrument*: aktier i företag och likvärdiga värdepapper, obligationer och andra skuldförbindelser som kan omsättas på kapitalmarknaden, samt andra värdepapper som normalt omsätts och ger rätt att förvärva varje sådan typ av aktier, obligationer eller andra värdepapper genom teckning, köp eller byte eller som föranleder kontantavveckling (med undantag av betalningsinstrument), inklusive andelar i fondföretag, penningmarknadsinstrument samt fordringar på och rättigheter till eller avseende någon av de föregående instrumenten.

f) *relevanta ekonomiska förpliktelser*: förpliktelser som är säkrade genom ett avtal om finansiellt säkerhetsställande och som ger rätt till kontantavveckling och/eller överlämnande av finansiella instrument.

Relevanta ekonomiska förpliktelser kan helt eller delvis utgöras av

i) aktuella eller framtida, faktiska eller villkorade eller framtida förpliktelser (även sådana som uppstår enligt ramavtal eller liknande avtal),

ii) förpliktelser som någon annan person än säkerhetsstäl-laren har gentemot säkerhetstagaren, eller

iii) förpliktelser av särskilt angivet slag eller av en typ som tidvis kan uppstå,

g) *säkerheter i form av kontoförda finansiella instrument*: finansiella säkerheter, som ställts enligt ett avtal om finansiellt säkerhetsställande och utgörs av finansiella instrument, varvid äganderätten framgår av registrering i ett register eller på ett konto som förs av en mellanhand eller för dennes räkning.

h) *relevant konto*: avser i fråga om sådana säkerheter i form av kontoförda finansiella instrument som omfattas av ett avtal om finansiellt säkerhetsställande, det register eller det konto, vilket kan föras av säkerhetstagaren, som innehåller uppgifter om de säkerheter i form av kontoförda finansiella instrument som ställts till säkerhetstagaren.

i) *likvärdig säkerhet*:

i) när det gäller betalningsmedel, en betalning med samma belopp och i samma valuta,

ii) när det gäller finansiella instrument, finansiella instrument med samma emittent eller gäldenär, från samma emission eller kategori och med samma nominella belopp, valuta och beteckning, eller andra tillgångar, om det i avtalet om finansiellt säkerhetsställande föreskrivs att andra tillgångar skall överföras, om någon händelse inträffar som avser eller påverkar något finansiellt instrument som lämnats som finansiell säkerhet.

j) *likvidationsförfarande*: kollektivt förfarande som innebär att tillgångar realiserar och att intäkterna av detta på lämpligt sätt fördelas mellan fordringsägare, aktieägare eller medlemmar, och som innebär någon form av ingripande

från de administrativa eller rättsliga myndigheterna, inbegripet fall då det kollektiva förfarandet avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd, och oberoende av om förfarandet grundas på insolvens eller ej eller om det är frivilligt eller tvingande.

k) *rekonstruktionsåtgärder*: åtgärder som kräver någon form av ingripande från de administrativa eller rättsliga myndigheterna och som vidtas i syfte att bevara eller återställa en ekonomisk ställning och som påverkar tredje mans befintliga rättigheter, inklusive, men inte begränsat till, åtgärder som innebär inställelse av betalningar, inhibitionsåtgärder eller nedskrivning av fordringar.

l) *utlösande händelse*: en försummelse att betala eller varje likartad händelse, som enligt överenskommelse mellan parterna ger säkerhetstagaren rätt att på de villkor som följer av avtalet om finansiellt säkerhetsställande eller av lag realisera eller tillägna sig en finansiell säkerhet eller vilken medför att en slutavräkningsklausul tillämpas.

m) *förfoganderätt*: säkerhetstagares rätt att nyttja och förfoga över en ställd finansiell säkerhet enligt ett avtal om finansiell säkerhet som ägare i enlighet med villkoren i avtalet.

n) *slutavräkningsklausul*: en klausul i ett avtal om finansiellt säkerhetsställande, eller i ett avtal, där ett avtal om finansiellt säkerhetsställande utgör en del, eller, om det inte finns någon sådan klausul, varje lagbestämmelse i vilken det föreskrivs följande i de fall en utlösande händelse inträffar (antingen genom ett avräknings- eller kvittningsförfarande eller på annat sätt),

i) den tidpunkt vid vilken parterna skall uppfylla sina förpliktelser tidigareläggs, så att de antingen omedelbart skall infrias och uttrycks som en förpliktelse att betala ett belopp som motsvarar deras beräknade aktuella värde, eller upphävs och ersätts med en förpliktelse att betala samma belopp, och/eller

ii) en beräkning görs av vad varje part är skyldig den andre med avseende på dessa förpliktelser och en nettosumma motsvarande saldot på kontot skall betalas av den part som har den största skulden till den andra parten.

2. I detta direktiv avses med "att ställa" eller "ställande" av finansiell säkerhet, den finansiella säkerhet som lämnas, överförs, hålls, registreras eller på annat sätt anges, så att den innehas eller kontrolleras av säkerhetstagaren eller en person som handlar för dennes räkning. En rätt för säkerhetsstäl-laren att byta ut den finansiella säkerheten eller att dra tillbaka överskjutande finansiell säkerhet skall inte påverka det faktum att den finansiella säkerheten anses ha ställts till säkerhetstagaren enligt detta direktiv.

3. I detta direktiv innefattar ordet "skriftligen" lagring på elektronisk väg eller på något annat varaktigt medium.

Artikel 3

Formella krav

1. Medlemsstaterna skall inte kräva att skapandet, giltigheten, fullbordandet, verkställigheten eller tillåtligheten som bevisning av ett avtal om finansiellt säkerhetsställande eller ställandet av en finansiell säkerhet i enlighet med ett sådant avtal är beroende av någon formell handling.

2. Punkt 1 skall inte hindra att detta direktiv tillämpas först när finansiella säkerheter har ställts, om ställandet av säkerhet kan styrkas skriftligen och avtalet om finansiellt säkerhetsställande kan styrkas skriftligen eller på ett rättsligt likvärdigt sätt.

Artikel 4

Verkställighet av avtal om finansiellt säkerhetsställande

1. Medlemsstaterna skall se till att säkerhetstagaren, när en utlösande händelse inträffat, kan realisera ställda finansiella säkerheter enligt villkoren i ett avtal om finansiell säkerhet på något av följande sätt:

- a) När det gäller finansiella instrument genom försäljning eller tillägnelse samt genom att värdet av desamma kvittas mot eller används vid uppfyllandet av de relevanta ekonomiska förpliktelserna.
- b) När det gäller betalningsmedel genom att beloppet kvittas mot eller används vid uppfyllandet av de relevanta ekonomiska förpliktelserna.

2. Tillägnelse kan endast ske, om

- a) detta har avtalats mellan parterna i avtalet om finansiell säkerhet, och
- b) parterna i avtalet om finansiell säkerhet kommit överens om hur de finansiella instrumenten skall värderas.

3. Medlemsstater som inte tillåter tillägnelse den 27 juni 2002 är inte tvungna att erkänna det.

Om medlemsstaterna utnyttjar denna möjlighet, skall de underätta kommissionen, vilken i sin tur skall informera övriga medlemsstater.

4. De former för realisering av finansiella säkerheter som nämns i punkt 1 skall, med förbehåll för de överenskomna villkoren i avtalet om finansiell säkerhet, inte innebära krav på att

- a) ett meddelande om realisering av säkerheten först måste lämnas,
- b) realiseringsvillkoren skall godkännas av domstol, offentlig tjänsteman eller annan person,
- c) realiseringen skall genomföras som offentlig auktion eller på något annat föreskrivet sätt, eller

d) någon ytterligare tidsfrist skall ha löpt ut.

5. Medlemsstaterna skall säkerställa att ett avtal om finansiellt säkerhetsställande kan få verkan i enlighet med dess villkor utan hinder av inledda eller pågående likvidations- eller rekonstruktionsförfaranden avseende säkerhetsställaren eller säkerhetstagaren.

6. Denna artikel samt artiklarna 5, 6 och 7 skall inte ha någon inverkan på krav i nationell lagstiftning om att realisering eller värdering av finansiella säkerheter och beräkningen av gällande ekonomiska förpliktelser måste genomföras på ett affärsmässigt rimligt sätt.

Artikel 5

Förfoganderätt över finansiella säkerheter som omfattas av ett avtal om finansiell säkerhet

1. Om och i den utsträckning som villkoren i ett avtal om finansiell säkerhet så föreskriver, skall medlemsstaterna se till att säkerhetstagaren ges rätt att förfoga över ställda finansiella säkerheter enligt avtalet om finansiell säkerhet.

2. Om en säkerhetstagare utnyttjar en förfoganderätt, inträder en skyldighet för honom att överföra likvärdig säkerhet för att ersätta den ursprungliga finansiella säkerheten senast på förfallodagen för de relevanta ekonomiska förpliktelser som omfattas av avtalet om finansiell säkerhet.

Alternativt skall säkerhetstagaren på förfallodagen för de relevanta ekonomiska förpliktelserna antingen överföra likvärdiga säkerheter eller, om och i den utsträckning som villkoren i ett avtal om finansiell säkerhet föreskriver detta, kvitta värdet på den likvärdiga finansiella säkerheten mot eller använda det vid uppfyllandet av de relevanta ekonomiska förpliktelserna.

3. Den likvärdiga säkerhet som överförs för att uppfylla ett sådant krav som beskrivs i punkt 2, första stycket, skall omfattas av samma avtal om finansiell säkerhet som den ursprungligen ställda säkerheten och skall behandlas som om säkerheten ställts enligt detta avtal vid samma tidpunkt som den ursprungliga ställda finansiella säkerheten.

4. Medlemsstaterna skall säkerställa att säkerhetstagarens utnyttjande av finansiell säkerhet enligt denna artikel inte innebär att säkerhetstagarens rättigheter blir ogiltiga eller omöjliga att göra gällande enligt avtalet om finansiell säkerhet i förhållande till den finansiella säkerhet som säkerhetstagaren överfört för uppfyllande av ett sådant krav som beskrivs i punkt 2, första stycket.

5. Om en utlösande händelse inträffar när en sådan förpliktelse som anges i punkt 2 första stycket ännu inte har uppfyllts, kan denna förpliktelse bli föremål för en slutavräkningsklausul.

*Artikel 6***Erkännande av avtal om finansiell äganderättsöverföring**

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att ett avtal om finansiell äganderättsöverföring kan få verkan i enlighet med villkoren i detsamma.
2. Om en utlösande händelse inträffar när säkerhetstagaren har en kvarstående förpliktelse att överföra likvärdig säkerhet inom ramen för ett avtal om finansiell äganderättsöverföring, kan denna förpliktelse bli föremål för ett slutavräkningsförfarande.

*Artikel 7***Erkännande av slutavräkningsklausuler**

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att en slutavräkningsklausul kan genomföras i enlighet med dess villkor
 - a) utan hinder av inledda eller pågående likvidationsförfaranden eller rekonstruktionsåtgärder avseende säkerhetsstäl-laren och/eller säkerhetstagaren, och/eller
 - b) utan hinder av varje påstådd överlåtelse, rättsligt eller annat beslagtagande eller disposition över eller avseende sådana rättigheter.
2. Medlemsstaterna skall säkerställa att användningen av en slutavräkningsklausul inte får underkastas de villkor som uppställs i artikel 4.4, såvida inte parterna kommit överens om något annat.

*Artikel 8***Tillfällen då vissa insolvensbestämmelser inte skall tillämpas**

1. Medlemsstaterna skall se till att ett avtal om finansiellt säkerhetsställande samt ställandet av finansiell säkerhet enligt ett sådant avtal inte kan komma att förklaras ogiltiga eller återvinnas enbart på den grunden att avtalet om finansiellt säkerhetsställande träffats eller att den finansiella säkerheten har ställts
 - a) på dagen för inledandet av likvidations- eller rekonstruktionsförfaranden men innan det beslut som fastställer inle-dandet antas, eller
 - b) inom en fastställd tidsperiod före inledandet av sådana förfaranden som är fastställd i förhållande till denna eller i förhållande till utfärdandet av ett beslut, eller i förhållande till en annan åtgärd som vidtagits eller en annan händelse som inträffat under loppet av sådana förfaranden.
2. Medlemsstaterna skall säkerställa att ett avtal om finansiellt säkerhetsställande eller en relevant finansiell förpliktelse som har trätt i kraft eller en finansiell säkerhet som har ställts på dagen för, men efter tidpunkten för, inledandet av likvidationsförfaranden eller rekonstruktionsåtgärder, skall ha rättslig verkan och vara bindande för tredje man, om säkerhetstagaren

kan bevisa att han varken kände till eller borde ha känt till att sådana förfaranden eller åtgärder inletts.

3. I de fall ett avtal om finansiellt säkerhetsställande omfattar
 - a) en skyldighet att ställa finansiell säkerhet eller kompletterande finansiell säkerhet för att ta hänsyn till förändringar av värdet av den finansiella säkerheten eller de relevanta ekonomiska förpliktelserna, eller
 - b) rätt att dra tillbaka en finansiell säkerhet genom att som ersättning eller utbyte ställa finansiell säkerhet av väsentligen samma värde,

skall medlemsstaterna säkerställa att ställandet av finansiell säkerhet, kompletterande finansiell säkerhet eller finansiell ersättnings- eller utbytessäkerhet i enlighet med en sådan förpliktelse eller rättighet inte skall kunna ogiltigförklaras eller återvinnas enbart på den grunden att

- i) ett sådant ställande av säkerhet gjordes på dagen för inle-dandet av likvidations- eller rekonstruktionsförfaranden men före utfärdandet av det beslut eller förordnande genom vilket inledandet fastställs eller före utgången av en fastställd tidsperiod, som beräknas i förhållande till inledandet av likvidations- eller rekonstruktionsförfaranden eller utfärdandet av ett beslut eller förordnande, eller i förhållande till en annan åtgärd som vidtagits eller en annan händelse som inträffat under loppet av sådana förfaranden eller åtgärder, och/eller
- ii) de relevanta ekonomiska förpliktelserna har uppkommit innan den finansiella säkerheten, den kompletterande finan-siella säkerheten eller den finansiella ersättnings- eller utby-tessäkerheten ställdes.

4. Med undantag för punkterna 1–3, skall detta direktiv inte påverka tillämpningen av allmänna bestämmelser i den nationella insolvenslagstiftningen om ogiltigförklaring av transaktioner som genomförts under den fastställda tidsperiod som avses i punkterna 1 b och 3 i.

*Artikel 9***Lagval**

1. Varje ärende som avser någon av de frågor som anges i punkt 2 och som uppstår i samband med säkerheter i form av kontoförda finansiella instrument, skall omfattas av lagen i det land där det relevanta kontot förs. Med lagstiftning i ett land avses den inhemska lagstiftningen, med undantag för varje regel enligt vilken ett beslut i det aktuella ärendet bör fattas med beaktande av ett annat lands lagstiftning.

2. De frågor som avses i punkt 1 är följande:

- a) Den rättsliga naturen hos säkerheter i form av kontoförda finansiella instrument och de egendomsrättsliga verkningar som dessa har.

- b) Kraven på fullbordandet av ett avtal om finansiellt säkerhetsställande med avseende på sådana kontoförda finansiella instrument och sådant ställande av kontoförda finansiella instrument som omfattas av ett sådant avtal om finansiellt säkerhetsställande och i mer allmänna ordalag fullföljandet av de åtgärder som är nödvändiga för att göra ett sådant avtal och ett sådant ställande av säkerhet gällande gentemot tredje man.
- c) Frågan om en persons äganderätt till eller anspråk på sådana säkerheter i form av kontoförda finansiella instrument skall sättas åt sidan av eller underordnas ett konkurrerande äganderättskrav eller anspråk, eller om ett förvärv i god tro har gjorts.
- d) Vilka åtgärder som krävs för att realisera säkerheter i form av kontoförda finansiella instrument efter det att en utlösande händelse inträffat.

Artikel 10

Rapport från kommissionen

Senast den 27 december 2006 skall kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv, särskilt om tillämpningen av artiklarna 1.3 och 4.3 samt artikel 5, om lämpligt åtföljt av förslag om översyn.

Artikel 11

Genomförande

Medlemsstaterna skall senast den 27 december 2003 sätta i kraft de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 12

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 13

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 6 juni 2002.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

A. M. BIRULÉS Y BERTRÁN

Ordförande

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 5 juni 2002

om att godta ett åtagande som gjorts i samband med antidumpningsförfarandet rörande import av karbamid med ursprung i bland annat Litauen

(2002/498/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96⁽¹⁾ av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2238/2000⁽²⁾, särskilt artiklarna 8 och 9 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Kommissionen införde genom förordning (EG) nr 1497/2001⁽³⁾ (nedan kallad förordningen om preliminär tull) en preliminär antidumpningstull på import av karbamid med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland, och godtog ett åtagande av en exporterande producent i Bulgarien.
- (2) Rådet införde genom förordning (EG) nr 92/2002⁽⁴⁾ (nedan kallad förordningen om slutgiltig tull) slutgiltiga antidumpningstullar på import av karbamid med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland och undantog en bulgarisk exporterande producent från ifrågavarande tullar, eftersom kommissionen godtagit ett åtagande av det berörda företaget.
- (3) Under undersökningen, och före införandet av provisoriska åtgärder, hade den ende litauiske exporterande producenten av den berörda produkten, Joint Stock Company Achema (nedan kallad Achema), gjort ett åtagande vilket inte kunde godtas av kommissionen av de skäl som närmare anges i punkt 237 i förordningen om preliminär tull.

(4) Efter utlämnandet av de omständigheter och överväganden som låg till grund för kommissionens avsikt att rekommendera införandet av slutgiltiga tullar, lade Achema fram för kommissionen, inom angivna tidsfrister, ett reviderat prisåtagande. Detta prisåtagande kunde inte godtas, eftersom Achema också sålde andra gödselmedel till gemenskapen. Förekomsten av denna försäljning av andra gödselmedel gjorde åtagandet att respektera minimipriser för karbamid lätt att kringgå genom en kompensation i form av försäljning av dessa gödselmedel till lägre priser.

(5) Därefter inkom Achema med ett väsentligt reviderat åtagande. Det reviderade åtagandet anses inte endast undanröja dumpningens skadliga verkningar utan också påtagligt begränsa varje risk för kringgående i form av korsvis kompensation med andra produkter, eftersom företaget, utöver det fastställda minimipriset för karbamid, även åtog sig att respektera en bestämd prisnivå för de andra gödselmedel som det exporterar till gemenskapen. Företaget gick också med på att respektera de återstående formella krav och rapporteringsskyldigheter som vanligtvis föreskrivs i åtaganden för alla gödselmedel som exporteras till gemenskapen.

(6) Detta sista, godtagbara erbjudande om ett prisåtagande gjordes av Achema före offentliggörandet av de slutgiltiga undersökningsresultaten, men i ett sådant sent skede i förfarandet att det var administrativt omöjligt att föra in godtagandet av åtagandet i förordningen om slutgiltig tull. Undantagsvis, och med särskild hänsyn till företagets ansträngningar under hela förfarandet att erbjuda ett åtagande ämnat att lugna kommissionens farhågor beträffande risken för kringgående och undanröjandet av skada, anses det lämpligt att godta undantaget, oaktat det faktum att det gjordes efter den period under vilken uppgifter skall lämnas enligt artikel 20.5 i grundförordningen.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 257, 11.10.2000, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 197, 21.7.2001, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 17, 19.1.2002, s. 1.

- (7) Gemenskapsindustrin informerades om detta reviderade erbjudande och höll fast vid sin ståndpunkt att, med hänsyn till de allmänna villkoren på marknaden för gödselmedel vilken kännetecknas av betydande prisförändringar, varje åtagande i form av ett minimipris skulle vara ineffektivt och underminera de införda antidumpningsåtgärderna. Det bör noteras att fastän vissa prisförändringar har iakttagits på marknaden för karbamid, har dessa inte varit tillräckliga för att göra åtagandet ineffektivt. Detta bekräftas också av det faktum att ett åtagande gjort av en bulgarisk exporterande producent som berördes av undersökningen, vilken ledde till införandet av en slutgiltig tull (nedan kallad den ursprungliga undersökningen), redan hade varit i kraft i flera månader och det fanns inte någonting som tydde på att detta åtagande varit ineffektivt. Det saknas därför anledning att tro att det åtagande som gjorts av Achema skulle vara ineffektivt.
- (8) Gemenskapsindustrin motsatte sig även att ett åtagande godtogs så snart efter att en specifik slutgiltig antidumpningstull hade införts. Gemenskapsindustrin påstod vidare att det slutliga förslaget till åtagande inte väsentligen skiljde sig från det tidigare erbjudandet som förvägrats företaget, i vilket det föreslogs att marknadspriserna för andra gödselmedel exporterade till gemenskapen skulle följas.
- (9) Av vad som anges i skälen 5 och 6 måste dessa argument avvisas.
- (10) Gemenskapsindustrin hävdade slutligen att Achema tillverkade andra produkter vilka kunde användas till korsvisa kompensationsarrangemang. I detta hänseende bör det noteras att det gjorda åtagandet innehåller en klausul om att "företaget", dvs. Achema och de till detta bolag närliggande företag, inte skall ingå några kompensationsarrangemang med sina icke-närliggande kunder. Med det föreslagna åtagandets form är dessutom risken för korsvis kompensation redan begränsad.
- (11) Gemenskapsindustrin hävdade slutligen att ett godtagande av ett åtagande från vissa exportörer skulle utgöra en omotiverad diskriminering av de andra exportörer som berördes av den ursprungliga undersökningen och vilkas åtaganden inte hade godtagits.
- (12) Det bör i detta hänseende noteras att varje erbjudande om ett åtagande måste undersökas objektivt enligt de kriterier som fastställs i artikel 8 i rådets förordning (EG) nr 384/96 om skydd mot dumpad import från länder som

inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen. Erbjudanden om åtaganden kan därför endast godtas när de undanröjer dumpningens skadliga verkan och medger effektiv övervakning. Detta var fallet beträffande Achema och det bulgariska företaget, men inte beträffande de övriga företag som erbjöd åtaganden.

- (13) Följaktligen ändrar inget av de argument som framförts av gemenskapsindustrin kommissionens slutsats att det av Achema erbjudna åtagandet undanröjer dumpningens skadliga verkan och kraftigt begränsar varje risk för kringgående i form av korsvis kompensation med andra produkter.

B. ÅTAGANDE

- (14) Med hänsyn till ovanstående anser kommissionen att det av Achema erbjudna åtagandet kan godtas, eftersom det undanröjer dumpningens skadliga verkan. Vidare kommer de återkommande och detaljerade rapporter som företaget åtagit sig att lämna till kommissionen att medge effektiv övervakning. De prisåtaganden som företaget förbundit sig att följa möjliggör dessutom för kommissionen att konstatera att risken för ett kringgående av åtagandet kommer att vara begränsad i tillräcklig mån.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Det åtagande enligt artikel 8.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 som gjorts av Joint Stock Company, Achema, Litauen (TARIC-tilläggsnummer A375) inom ramen för antidumpningsförfarandet rörande import av karbamid med ursprung i bland annat Litauen godtas härmed.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 5 juni 2002.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 26 juni 2002

om beviljande av undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 2000/29/EG när det gäller naturligt eller artificiellt dvärgväxta plantor av *Chamaecyparis Spach*, *Juniperus L.* och *Pinus L.* med ursprung i Republiken Korea

[delgivet med nr K(2002) 2251]

(2002/499/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2002/36/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 15.1 i detta,Medlemsstaterna bemyndigas härmed att bevilja undantag från bestämmelserna i artikel 4.1 i direktiv 2000/29/EG när det gäller de förbud som avses i bilaga III A.1 till det direktivet för plantor av *Chamaecyparis Spach*, *Juniperus L.* och *Pinus L.*, utom frukt och fröer, med ursprung i Republiken Korea.

med beaktande av Förenade kungarikets begäran, och

För att komma i fråga för undantag skall plantor av *Chamaecyparis Spach*, *Juniperus L.* och *Pinus L.*, utom frukt och fröer, utöver de krav som fastställs i bilaga I, i bilaga II och i bilaga IV A.I.43 till direktiv 2000/29/EG, uppfylla de villkor som fastställs i bilagan till detta beslut.

av följande skäl:

Artikel 2

(1) Enligt direktiv 2000/29/EG får plantor av *Chamaecyparis Spach*, *Juniperus L.* och *Pinus L.* (med undantag för frukter och frön) med ursprung i länder utanför Europa, i princip inte föras in i gemenskapen. Men direktiv 2000/29/EG tillåter undantag från denna regel, på villkor att det fastställs att det inte föreligger någon risk att skadegörare införs.

Medlemsstaterna skall före den 1 augusti 2005 till kommissionen och de övriga medlemsstaterna meddela vilka kvantiteter som har importerats före detta datum i enlighet med detta beslut samt lämna en detaljerad teknisk rapport om den kontroll eller de prover som genomförts på de plantorna under den karantänperiod som avses i punkt 10 i bilagan.

(2) Efter en inspektionsresa utförd av kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor samt informationsutbyten mellan kommissionen och Republiken Korea har kommissionen kommit fram till att den tillgängliga informationen inte tyder på någon risk för spridning av skadegörare i samband med import av naturligt eller artificiellt dvärgväxta plantor av *Chamaecyparis Spach*, *Juniperus L.* eller *Pinus L.*, förutsatt att särskilda villkor uppfylls.

Varje medlemsstat utom den importerande medlemsstaten där plantorna förs in skall också före den 1 augusti 2005 till kommissionen och övriga medlemsstater lämna en detaljerad teknisk rapport om den kontroll eller de prover som genomförts på de plantor som införts före det datumet under den karantänperiod som avses i punkt 10 i bilagan.

(3) Ett undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2000/29/EG bör därför på vissa villkor beviljas för en begränsad period.

Artikel 3

De berörda medlemsstaterna skall till kommissionen och de andra medlemsstaterna anmäla alla sändningar som förts in i enlighet med detta beslut och som senare visade sig inte uppfylla de villkor som fastställs i detta.

(4) Detta beslut bör upphävas om det konstateras att de särskilda villkoren inte är tillräckliga för att förhindra att skadegörare förs in eller om villkoren inte iakttas.

Artikel 4

(5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

Medlemsstaterna kan tillämpa de undantagsbestämmelser som avses i artikel 1 på plantor av *Pinus* och *Chamaecyparis* som importerats till gemenskapen under perioden mellan den 1 juni 2004 och den 31 december 2005, samt på plantor av *Juniperus* som importerats till gemenskapen under perioden mellan den 1 november 2004 och den 31 mars 2005.

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 116, 3.5.2002, s. 16.

Artikel 5

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 juli 2002.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 26 juni 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Särskilda villkor för växter med ursprung i republiken Korea som omfattas av det undantag som fastställs genom artikel 1 i detta beslut

1. Plantorna skall vara naturligt eller artificiellt dvärgväxta plantor av *Chamaecyparis* Spach, *Juniperus* L., eller, för *Pinus* L., antingen helt och hållet av arten *Pinus parviflora* Sieb. & Zucc. (*Pinus pentaphylla* Mayr), eller den arten ympad på rot av en annan *Pinus*-art än *Pinus parviflora* Sieb. & Zucc. I det senare fallet skall roten inte uppvisa några skott.
2. Det sammanlagda antalet plantor skall inte överstiga de mängder som fastställts av den importerande medlemsstaten med utgångspunkt från tillgängliga karantänanläggningar.
3. Innan de exporteras till Europeiska gemenskapen skall plantorna under minst två på varandra följande år ha odlats, förvarats och tuktats i officiellt registrerade plantskolor som omfattas av officiellt övervakade kontrollsystem. De årliga förteckningarna över registrerade plantskolor skall ställas till kommissionens förfogande senast den 1 mars 2004. Dessa förteckningar skall omedelbart sändas till medlemsstaterna. De skall omfatta uppgifter om hur många plantor som odlas i varje enskild plantskola, och som anses lämpliga för export till gemenskapen på de villkor som fastställs i detta beslut.
4. För plantor av släktena *Juniperus*, *Chaenomeles* Lindl., *Crataegus* L., *Cydonia* Mill., *Juniperus* L., *Malus* Mill., *Photinia* Ldl. och *Pyrus* L. som har odlats i ovan nämnda plantskolor för naturligt eller artificiellt dvärgväxta plantor och plantskolornas omedelbara omgivning under två år före det att de exporteras gäller att de måste ha genomgått officiell inspektion avseende förekomsten av skadegörare minst sex gånger per år med lämpliga mellanrum. Vad gäller plantor av *Chamaecyparis* och *Pinus* skall plantor av arterna *Chamaecyparis* Spach och *Pinus* L. som odlats i ovan nämnda plantskolor för naturligt eller artificiellt dvärgväxta plantor, eller i plantskolornas omedelbara omgivning, ha genomgått officiell inspektion avseende förekomsten av skadegörare minst sex gånger per år med lämpliga mellanrum.

Följande skadegörare är av betydelse:

- a) För plantor av släktet *Juniperus*:
 - *Aschistonyx eppoi* Inouye.
 - *Gymnosporangium asiaticum* Miyabe ex Yamada och *G. yamadae* Miyabe ex Yamada.
 - *Oligonychus perditus* Pritchard et Baker.
 - *Popillia japonica* Newman.
 - Andra skadegörare, vars utbredningsområde såvitt man vet inte omfattar gemenskapen.
- b) För plantor av släktet *Chamaecyparis*:
 - *Popillia japonica* Newman.
 - Andra skadegörare, vars utbredningsområde såvitt man vet inte omfattar gemenskapen.
- c) För plantor av släktet *Pinus*:
 - *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner & Buehrer) Nickle et al.
 - *Cercoseptoria pini-densiflorae* (Hori & Nambu) Deighton.
 - *Coleosporium phelodendri* Komr.
 - *Coleosporium asterum* (Dietel) Sydow.
 - *Coleosporium eupatorii* Arthur.
 - *Cronartium quercuum* (Berk.) Miyabe ex Shirai.
 - *Dendrolimus spectabilis* Butler.
 - *Monochamus* spp. (icke-europeisk).
 - *Popillia japonica* Newman.
 - *Thecodiplosis japonensis* Uchida & Inouye.
 - Andra skadegörare, vars utbredningsområde såvitt man vet inte omfattar gemenskapen.

Plantorna skall vid dessa inspektioner ha visats vara fria från ovan nämnda skadegörare. Infekterade plantor skall avlägsnas. Övriga plantor skall på ett effektivt sätt behandlas mot skadegörarna.

5. Om någon av de berörda skadegörarna enligt punkt 4 upptäcks vid inspektioner enligt punkt 4 skall detta dokumenteras officiellt, och dokumentationen skall göras tillgänglig för kommissionen på begäran. Om någon av de berörda skadegörarna under punkt 4 upptäcks skall plantskolan förlora sin status enligt punkt 3. Kommissionen skall omedelbart underrättas om detta. I sådana fall kan registreringen först förnyas under det påföljande året.
6. Plantor avsedda för export till gemenskapen skall, åtminstone under den period som avses i punkt 3
 - a) vara odlade i krukor minst under den berörda perioden, och vara placerade på hyllor minst 50 centimeter över marken, eller på golv som är ogenomträngligt för nematoder, väl underhållet och fritt från skräp,

- b) vid inspektioner enligt punkt 4 visats vara fria från de berörda skadegörarna enligt punkt 4, och inte omfattas av de åtgärder som avses i punkt 5,
 - c) om de hör till släktet *Pinus* L., och är ympade på rot av någon annan *Pinus*-art än *Pinus parviflora* Sieb. & Zucc., ha en rot från en källa som officiellt godkänts som frisk,
 - d) göras igenkännliga genom en unik märkning för varje enskild planta, som skall vara anmäld till den officiella växtskyddsorganisationen i Republiken Korea, så att den registrerade plantskolan som plantan kommer ifrån och året för plantering i kruka kan identifieras.
7. Den officiella växtskyddsorganisationen i Republiken Korea skall se till att plantorna kan identifieras från det att de avlägsnas från plantskolan och till dess att de lastas för export, genom att försegla transportfordonen eller på annat lämpligt sätt.

8. Plantorna och det fastsittande eller åtföljande växtmediumet (nedan kallat materialet) skall åtföljas av ett sundhetscertifikat utfärdat i Republiken Korea i enlighet med artikel 7 i direktiv 2000/29/EG; detta certifikat skall grundas på en granskning avseende villkoren i direktivet, enligt artikel 6 i samma direktiv, och i synnerhet beröra frånan av skadegörare och beaktandet av kraven i punkterna 1 till 7.

Av intyget skall följande framgå:

- a) Namn på de(n) registrerade plantskolorna/plantskolan.
 - b) Märkningen enligt punkt 6, i den utsträckning som denna möjliggör identifiering av den registrerade plantskolan och planteringsår.
 - c) Uppgifter om sista behandling före försändelse.
 - d) Under rubriken "Ytterligare uppgifter": "Denna sändning uppfyller kraven i beslut 2002/499/EG".
9. Innan en planta förs in i en medlemsstat skall importören i god tid anmäla införseln till de behöriga officiella organ i den berörda medlemsstaten som anges i direktiv 2000/29/EG, och redogöra för följande:
- a) Materialets art.
 - b) Kvantitet.
 - c) Angiven importdag.
 - d) Den officiellt godkända plats där plantorna skall hållas under den karantänperiod efter införsel som avses i punkt 10.

Före införsel i gemenskapen skall importörerna officiellt informeras om de villkor som anges i punkterna 1 till och med 12.

10. Innan materialet släpps ut på marknaden skall det genomgå officiell karantän efter införseln, på minst tre månader under den aktiva växtperioden för plantor av släktena *Pinus* och *Chamaecyparis*, och på en tid som omfattar den aktiva växtperioden mellan den 1 april och den 30 juni för plantor av släktet *Juniperus*, och skall under denna karantänperiod visas vara fritt från de berörda skadegörarna. Det är särskilt viktigt att varje planta behåller den märkning som avses i punkt 6 d.

11. För den karantänperiod efter införseln som avses i punkt 10 gäller följande:

- a) Den skall övervakas av den berörda medlemsstatens behöriga offentliga organ, och genomföras av officiellt godkänd och utbildad personal, eventuellt med hjälp av de experter som avses i artikel 21 i direktiv 2000/29/EG enligt det förfarande som fastställs där.
- b) Den skall genomföras vid en officiellt godkänd anläggning som lämpar sig för att på ett tillräckligt effektivt sätt innesluta skadegörare och bevara materialet så att inga risker för spridning av skadegörare uppkommer.
- c) Den skall genomföras för varje del av materialet:
 - i) Genom visuell granskning vid ankomsten, och därefter med jämna mellanrum, varvid materialets art och utvecklingsstadium skall beaktas under karantänperioden; granskningen skall syfta till upptäckt av skadegörare eller symptom av skadegörarens verksamhet.
 - ii) Genom lämpliga test av symptom som iakttagits vid den visuella granskningen, i syfte att identifiera de skadegörare som framkallat symptomen.

12. Partier i vilka det ingår material som inte befunnits vara fritt från de berörda skadegörarna under den karantänperiod efter införseln som avses i punkt 10 skall omedelbart förstöras under officiell tillsyn.

13. Medlemsstaterna skall till kommissionen och de övriga medlemsstaterna anmäla all eventuell kontamination med de berörda skadegörarna som fastställts under loppet av den karantänperiod efter införseln som avses i punkt 10. I sådant fall skall den koreanska plantskolan i fråga förlora sin status enligt punkt 3. Kommissionen skall omedelbart underrätta Republiken Korea om detta.

14. Material som genomgått den karantänperiod efter införseln som avses i punkt 10 i den importerande medlemsstaten, och som befunnits vara fritt från de berörda skadegörarna samt bevarats under lämpliga villkor får först förflyttas inom gemenskapen när ett växtpass enligt artikel 10 i direktiv 2000/29/EG har utfärdats i enlighet med gällande bestämmelser i det direktivet, och detta pass har anbringats på materialet, dess förpackning eller de fordon som transporterar materialet.

I det växtpass som avses i första stycket skall ursprungslandet anges.

RÄTTELSER

Rättelse till rådets direktiv 2001/89/EG av den 23 oktober 2001 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 316 av den 1 december 2001)

På sidan 17 i artikel 17.4 andra stycket skall det

i stället för: "... senast den 1 januari 2003, ..."

vara: "... senast den 1 maj 2003, ...".

På sidan 21 i artikel 28.1 första stycket skall det

a) i stället för: "... som förtecknas i del A i bilaga VII, ..."

vara: "... som förtecknas i del A i bilaga VIII, ...",

b) i stället för: "... den 1 juli 2002 ..."

vara: "... den 1 november 2002 ...",

c) i stället för: "... som anges i del B i bilaga VII."

vara: "... som anges i del B i bilaga VIII."

På sidan 21 i artikel 28.1 andra stycket skall det

i stället för: "... jämförelsetabellen i bilaga VIII."

vara: "... jämförelsetabellen i bilaga IX."

På sidan 21 i artikel 29.2 andra stycket skall det

i stället för: "... före den 1 oktober 2002 ..."

vara: "... före den 1 februari 2003 ...".

På sidan 21 i artikel 29.3 andra stycket skall det

i stället för: "... före den 1 januari 2003 ..."

vara: "... före den 1 maj 2003 ...".
